

ମିଆପାଳୀ ଉପାଦେୟ

ପାଠ୍ୟ

૫૫ પોતાના
દોષો ઉપર
દ્રષ્ટિ

૫૫ બ્રહ્માને જોવાની રચના દ્રષ્ટિથી રહિત રહી તેના
 પ્રસંગે કામગીરી પ્રસંગે કુરવો નવો વિચાર કરનારી બ્રહ્માવતી
 પોતાની ઔદિત્ય ભાવનાઓ કેવી રીતે મનુષ્યના તે બદલે રાજી
 નોઈ શકી રહે. આ સંસારમાં મોહાભરે જાતે સર્વ પોતાના દોષો
~~જોવા ન મનુષ્ય છે અને જે પોતાના દોષ કોઈ નોડે નથી.~~
 કુવિ કાલિદાસ કહી ગયો છે કે સર્વ કોનમા સર્વ પશુતિ.
~~બ્રહ્માવતી પોતાના કુટા આચરણના કુટિયર કાળમાં પોતાના~~
 દોષ શોધવાની વૃત્તિ અને શક્તિ શોડે ન મનુષ્યમાં પોતે
 છે અને ત્યાં પોતે છે ત્યાં ઉચ્ચ બુદ્ધિ અને વિચારણા
 સામિત્ય જુદાઈ પરિણામ પોતે છે. બ્રહ્માવતી પોતાના કુ
 કુટા આચરણના ઉચ્ચ કાળમાં પોતાના ન દોષ શોધવાનો
 અને તેના પ્રતિકાર કુટાવો અભ્યાસ પાડતા હતી. તેના કાળમાં
 નીરોગી અને સ્વસ્થ પોતે ન જાતે મારવાની કુશલતા રાગના
~~કુશલ કુશલ કુશલ કુશલ કુશલ કુશલ કુશલ કુશલ કુશલ કુશલ~~
 તેના આંખો નીરોગી અને સ્વસ્થ શક્તિવાળી પોતે ન જાતે
 કુશલ અને જાતે વિચ કુશલ રહે છે. બ્રહ્માવતી આંખો નીરોગી
 બેઠા તે પ્રસંગે પછી બ્રહ્માવતીના કાળ દાણો વધી કુટા
 રોગ વળા રહેલા હતા અને તેના આંખો નીરોગી રહેલી
 હતી. કાળ બ્રહ્માવતીના તેના કુટ મારવાની કુશલતા કીણો અને
 કુશલ પોતે હતાં તે કોઈ પણ રોગ કુશલ ગાળી રહેલી
 ન હતી અને તેના કુશલ પણ કુશલ ન હતા. તેની
 બુદ્ધિમાં વિચારના સંભાર શોડે ન કાળમાં વધારે
 મરી કેવાના વધારા તેના આ બેઠા તેના શિદ્ધિકાં
 આ વિચારમાં અને કાળ વધારે મુશ્કેલી જાતે આવી સુધેના
 કુટલી હતા તે તેમજ પાળી હતા. આ કુશલતાઓમાં મરત
 વગેરે શિદ્ધિવામાં આવે છે તે વિચારે પણ આ પ્રમાણે મરતે

રાત્રે જે સંકોચે રાખતી તેમાં કોઈ બેળા બની પોતાના
 દોષ ઉપરની દાણે કોઈ બેળા ~~અને~~ અધિશે કારણ
 થતી અને અમામને સંકોચે રાખતી. ~~દાખલા~~
 "હા, કોઈ વાર જુઓને સારી લગાડી પોરી ઉભી
 "લોહ છે તે અડું અને આડું છે ત્યારે મારા મનમાં એની કંઈક
 "અદેખાઈ આવે છે, તે - એ અદેખાઈ કાળી દેખાઈ છે
 "જેવની ~~અને~~ ત્યાં સુધી જે ભણી તેજી સારી લગાડી પોરી
 "જો તે જુઓને સારી લગાડી પોરી નોવાળી મારા
 "જો તે એ પડે છે." પોતાની સ્થૂળ સહિષ્ણુતા સૂચના મેં
 મન્ય રીતે છે, તેજી વારે જુઓને સારી પોતાની લગાડી પોરી
 જાતી જુઓને મનમાં ~~અને~~ અમ્ય નાદ છે, પણ પોતાના
 દુદ્ધમાં વિચારનો ઉદ્ભવ પોતે તે કાળે તે વિચારનો ઉદ્ભવ
 અને એ વિચારની ત્યાજ્યતા અમ્ય રીતે મારા મનમાં
 વિરલ પોતે છે અને તેમાં પણ એ દોષને દેખી કરી તેનો
 તારી કરવાની સફળ કલા તે મનોજગતે એક સ્વદેશને
 સ્વદેશ લઈપા છે. એ ~~મારો~~ આત્મદોષ તો દેખે
 કરવાની શક્તિવાળી અને એ મનોજગતે સિદ્ધ કરવાની
 લીલાવાળી પોતાના ઉપર કહેલા બીજા દોષોને અને
 અને તેનો ઉપાય એક એ તો આ મનોજગતે આત્મ
 પોતાના વાળ છે. વચ્ચાલંકાર જે બેળોને મર્યાદા, પણ
 સ્વરૂપે તેની સ્થિતિ જે બેળોનો જુદો પોતે અને તેમાં
 સ્થૂળ દુષ્ટને આભાવે સ્વદેશ ધનની ભાવના લીલાવાળીને સંકોચ
 રાખતી પોતે અને સ્થૂળ વચ્ચાલંકારે પ્રત્યક્ષ પોતે તેનો સ્વરૂપ
 કરતો સંકોચ કરાવતી પોતે. છતાં દાણિક મોહને અવરણ
 આ લેતી સ્વદેશ સહિષ્ણુતા જુલાવડું, ~~અને~~ પોતાની સ્થૂળ
 આત્મિક ભાવને ઉપર દેખે કરાવડું, ત્યારે ~~અને~~ પ્રત્યક્ષ
 લેડું ના દુષ્ટિને રીતે અને તે કાળે ઉભી સુશિક્ષિત

આ સ્વાધીન-મનસ્કા મનસ્વિની • મન વડે મનને જીતતી
અને આચરણને તારી કુરતી. આવા મનોજનને ઉદ્દેશીને જ
સૌરાષ્ટ્ર કહે છે કે જે વ્યક્તિને પવન વડે વાલેલું (વેરાઈ)
જાય છે તે જ પવન વડે વાલેલું) અને આવી આવી છે તે
વરને છે તે જ રીતે જે મન વડે જાણ વેરાઈ જાય છે તે જ
મન વડે જાણ સુસ્થિત થઈ જાય શાયે છે.

૫૬. વાતનાનો
કે ભાવનાનો?

૫૬. જે જીભાવની સાવા મનોજનના પ્રયોગ કરતા
જે જીભાવની ને ગાવાનું ન આવડવાનો, અંદર આરા
ન આવડવાનો, અને જોડોન ન આવડવાનો, દોષ શીની
વરદો? રૂં એમ ન કહી શકાય કે આ વાતોમાં પણ તેના
મન ઉપર આચરણ બંધાયું, તેને જાણતી રીતે
• અને આચરણને બંધીને તેને ગાવાનો સ્વાદ જાય,
જેમ નહીં અંદરની લાગણી આવી, અને પાશ્વર્ય વિદ્યા
ના તેજીને સંભળી શકે? વેરાઈને જીભાવનીના સારના બધ
વાતો કહે છે પછી હું સુક પ્રયોજના ઉત્તરમાં સારું ઉમેરું
કે આ સ્વાદ તેને લાગ્યો નથી, આ લાગણી તેને આવી નથી,
અને સૌંદર્ય ને સંભળી નથી ના હું મારા વચન ઉપર નોંધું
શકું. હવે એક હું કહું છું. પાશ્વર્ય વિદ્યાનું સૌંદર્ય
આપણી રચનાએને મારું સૌંદર્ય પ્રયોજના ઉપર સધિસાર
વળાવેલું છે તે પ્રયોજના કરનાર અંદર જીભાવનીના મનને
પ્રત્યક્ષ રીતે તેમાં વળી સ્પષ્ટ સંગીતકલા વિહીન: સા-
ક્ષાત્પર્ય: પુષ્કલ વિધાનહીન: - સાહિત્ય, સંગીત, અને કલાની
વિહીન મનુષ્ય પ્રજા અને રંગ વગરનું ૫૬૩ નંબર - એના વિ-
શેષકરું વાક્ય જીભાવનીના સારના જાણ કરાવે છે અને
શીખવે છે તે જ રીતે એને વધુ વધુ સમજાવું, દેશ -

કાળના પ્રમાણમાં ~~જીવનનો સમય~~ પરલાઈમાં ~~જીવનનો સમય~~
જાણી જાણીને આવાની કલા કરે છે. તે કલાથી પોતે
જીવનની દોષો તો જાણે પોતાની પ્રતિષ્ઠા સાચી રાખીને બંધા-
વામાં સ્વચ્છતા આવતી કાંઈક તેને માસની હતી. એ પ્રતિષ્ઠા
વધે અને એના અંશર મુદ્દરે તો એના સ્વામીની સંતોષમાં
કાંઈક અધિકતા થીકે એજ એની માતા પણ એકે કહેતી. માતાની
જાણ, સ્વામીની જાણ સંતોષ કરવાનો સંભવ પોતે ~~જાણે~~ પરિચિત
કરેલી વિદ્યાએ ~~જાણે~~ ~~એના દેશમાં તેમ પરિચિત~~ : એ સંભવે
~~એક કલાથી~~ સંગ્રહસ્થાન ગણીને આ જ પોતાની સ્વચ્છતાનો
પૂરવા ઉપર જીભાવતીકે દાહી કરી હતી. એની પ્રિય ~~કે~~ મહાત્મા
કોઈકમાં પણ આ સ્વચ્છતા ન હતી - એ કોઈ અંશર મારા
જીભમાં એકે સાચું ગાળું. ~~જાણે~~ એ કોઈકે અત્યંત કરતા કરવામાં
જે જીભાવતીકે મન થીજાયાર હતો. ~~જાણે~~ વિદ્યા એ કોઈકે
ઉપાધિઓ વચ્ચે ફરતી ઉપચોગી છે તે તો પોતાના કોઈકે
જાણના પાશ્વર્ય સંસ્કારોના ઉપચોગી પણના અનુભવથી એ
કાંઈક સમજતા હતી. તે સાચું ગાળું એના પોતાની ~~જાણે~~
પ્રતિષ્ઠા કરતા જિજ્ઞાસુઓએ શરીર અને ~~જાણે~~ શરીર
પરનાક એનો વાંધો મુકે છે. તે પ્રસન્ન એના ~~જાણે~~
સમજે એ તો અત્યંત છે. પણ તેમાં ફરતી મારા અનુભવ
સમજાય એવા ~~જાણે~~ એના સંસ્કાર શોડે જાણ સંસ્કાર
એકે છેલ્લે મુદ્દા કાળ લાગ્યા હતા. એના ઉપર વાંધો એકે
મોંઘાં એને રાત્રિ દિવસ ~~જાણે~~ જાણ દિવસ બીધો છે
તેનાં જિજ્ઞાસુઓ એકે ~~જાણે~~ એના પાશ્વર્યના આવરણના હતી
શીર રોગમાં એજ શરીર નોંધવામાં અને તેના મારના વધાર
નોંધવામાં ~~જાણે~~ એના પડતા હતી; તેથી પ્રસન્નમાં એ મરતી
કારણ ભણવા છતાં તેનાં પોતાની દાંતર એકે ઉપચોગી

આ બાબતે આ બધાં જ સંબંધિત હતા, અને એ
 અનેક રીતે પાશ્ચાત્ય વિદ્યાને સંસ્કારે છે. એ અનેક
 અને. એના અનેક બાબતો જુદી જુદી હોવાથી પોતાની
 ભાવે અને અનેક અર્થે ઉપયોગી થઈ રીકત તે આ બાં
 પુસ્તકોના સંસ્કારોને બંને જ થઈ રીકત હતી. એના અનેક
 જુદા. એના અને અસીસીમિ ઉરવાદુરવાતો લાભ તેને
 આ સંસ્કાર પાશ્ચાત્ય વિદ્યાને જ ભાગ્યે છે. તેના આ-
 ધિકા આરંભ કાળમાં આવી વિચાર કરી તે જુદાની ૫૬-
 કી પ્રા. દુરતી અને આરંભ અને ધર્મજુદીનાં જે કાલે
 આ અને પત્રી" જે માધતી. એના આધિકા ભાર મટે
 એને આજ પર્વત ઉપર લઈ જવામાં હતી એને જુદી ભાવના
 ઉપર એક બંગલામાં આપણે ઉભારે હતો એને અનેક ભાવના
 આરંભથી દુરતા બાંધેલા રહ્યા ઉપર અનેક દુરવા મોડલ-
 વામાં આવતી હતી અને શક્તિ બધે તેમ જતી જતી વધારે
 આભવાતી તેને શાખામાં હતી. એ શાખામાં તેણે પાત્રી,
 અને નવિન પંદર દિવસ પહેલાં જ સોફીટ ચાલે રીકત
 જ હતી તે ફારે ફારે આ ભાવના આજ મોજામાં આલ-
 વાળું વધારાં એક દિવસ આજ ભાવના આજ માધતી
 પ્રદાશિત્રા કરી આવી. ફરારોગવાળાં અનેક પર્વતમાં
 લાભ આપે છે, પણ એવા લાભ લેવામાં પણ એવા લેવ-
 સાધનાર સંસ્કારોનો ઉપયોગ છે અને તેવા સંસ્કારો
 પોતાને પાશ્ચાત્ય વિદ્યાની મધ્યે હતી એકું મનજાતી
 એના આવા અગત્યમાં પછી એ વિદ્યાનો અધિક પર્વ-
 વધે સંસ્કારોને ફરી સ્વાભાવિક રીતે રીકતે તે હવે મનજાતી
 જાણવામાં. એના વિદ્યા ગણેલા વિદ્યાના તેના લા-

વળીના લઈયામાં રહી હોય કે ન હોય, પણ તેની નિમિત્તવિધતા
 દર્શાવે એનામાં હૃદયમાં સ્ફુરતો હોય. એના દર્શનના ભાવનામાં
 પામ્યાના વિદ્યાતા સંસ્કારોનું ઉપયોગી પણ એના હૃદયમાં
 આવ્યાં અનેક દૃષ્ટાંતોની અભ્યુદયમાં અને અવલોકનમાં
 આપણે પડે. એ વિદ્યા તે જાણનારે એકલી જાતે જ પામે
 એની અને એનોમ જ હોય. પણ આપણા જીવનનાં દર્શનમાં
 સારા માવડીનાં દોષોની શોધો. વિદ્યા બાંધે. એની પરીક્ષામાં
 પામે દેશના મહાસાર એક જ એક છે. એના અવમાન પામે
 આધિના પીડા તે જીવવામાં આપણે હોઈ અને તેટલા વાર એના
 હૃદયમાં આનંદ એક જ એક ગાયે અને "વાલ! બધું સાફ થયું!"
 એ ઉચ્ચાર અને ઉચ્ચાર બરેલા મુઠ્ઠા કુદ્યો. ન માવતાની
 કોઈ ~~વિચાર~~ કાઢીને કોઈ અજાણતા દર્શનમાં લઈયા જોઈ
 નિઃસ્વાર્થી આનંદ પામે તેના જ માવતાએ જીવવાનીતા
 હૃદયમાં આ પ્રસંગનો આનંદ હોય. હૃદયોત્સવિદ્યા આદિકાને
 માં રીતિવવા વચ્ચેના હોવા છતાં એની અનિચ્છાની પડતી મુકી
 જ હોય તે વિદ્યા બધારે અભ્યુદયને માટે ફોલા માવતાની
 અંગે શોધવા માંડી હશે તે મહત્ત્વવાળું એની અવધારે જ
 યાત્રા ~~જેનાં હૃદયમાં શોધે~~ જોઈને કુદ્યાનાં સાધો. જીવવાનીતા
 આકૃષ્ટ્યની સાથે સમાપ્ત થયો છે.

૫૭. એ વિદ્યામાં
 મિશ્રણ અને

૫૭. સંસ્કૃત વિદ્યાના અને હૃદયોત્સવિદ્યા એની મિશ્ર
 માવતાનું ફળ કોઈનેના આપણા સ્વરૂપે અભ્યુદય થયેલો થયું
 હયું. એના આધિના કાળમાં એના બારના આગળ આપણા
 જોડના અવધારે પ્રમાણ આપણે મેળવેલું થયું હયું તે વાત

અ. ૫૭

"અરે એ બાપડાના બાપડા ઉપર રાતે મારી કીધી
 "જ બાપો બાપો મારી મારી રાગડા નાખીને ગાલ
 "બાપો:" મારે બાપ કોઈ હાથે હેડું. "મારો, એ તો
 "મંગલિકા પ્રમોગતે આજે." ને બાપડાના - "હું મારીકાકી,
 "એમનો આજે ને પેલી. બાપડાના દા નેવા લાગે.
 "એમ કુટુંબે આપણા બાપડે શાંતિ રૂં ને સમજાવે
 "મર્યાદા:" આમ શાંતિ શાંતિ મારાના પ્રકૃતિ જરી રહે
 હોય ત્યારે આવીપણે મેં મારાના મંડળે ઉપદેશ કરવાનો
 હોય અથવા બાપડા કાકીના હોય એમ વાત કરે. ~~આ બાપ~~
~~એમ કહે આમ બોલવાનો આમ ને ત્યારે એને કોઈ અડકાવે~~
 ત્યારે એ કુટુંબે કહે: "જુઓ, મારે હોય ત્યારે એ બા-
 "મારે બાપ ને દરે હોય ત્યારે એમની ત્યારે એ બાપડા
 "બાપ એ ને કોઈ આવી એ તો ને કહેવાડું હોય ને કહે, બાપ
 "ને કોઈ કિશોરો મારે કુટુંબે કુટુંબે ને બાપ." આપણ
 બાપડે તેમના ~~મારે~~ બાપડા એ એમ બાપડાના ~~મારે~~
 ઉપર આપણે પ્રવર્તી હોય તેને એક પ્રમોગ એક પેટાના આ
 મારે વાત કરવાનો આપણે. ~~મારે~~ રા. આપણા
 કુટુંબના આવીપણે ~~મારે~~ જુઓ તેને એક વેળા
 ઉંચાઈ આપણા હોય તેમના મંગળ ત્યારે બાપડાના તેમના
 જુદા મારે કોઈકાદે મારે. ~~મારે~~ મારે
 બાપડાના આવીપણે મારે જામ કુટુંબના મારે હોય તેને
 મારે બાપડાના મારે રાગડા ઉપર બાપડાના ~~મારે~~ કુટુંબના
 બાપડાના મારે કુટુંબના મારે એ કુટુંબના મારે બાપડાના
 મારે હરકા વેળા હરકા હોય. આવી રા. આપણાના બાપડા

વાતો લેવામાં ફરિ કાઢના રીકર લેઈ જવાનો
 મંદિર બંધાઈ. આ તો એક પંચેન જાન ભઈ પાતે
 બીજાવાના ભઈ વાતોમાં પડી અને દેશી ~~દેશી~~ તેમ પંચેન
 આવા વારો ~~પાંચ~~ બે જગાં એક જાણના વિચાર
 જાણવા અને કુલેવા મિડમાં. જાણવામાં બીજાવાના
 આ મહાચાર કહ્યા અને શી વાતો જાણના પાતે તેને
 કુલેનાં તે જાણી કહા: " મેં તો એક સ્વયં કહી જાઉં કે
 " હા, અમારા ભોડમાં બાજલાજના ચાલ છે. તે. બાકુ બારો
 " હા, બાકુ તેવા જ રીતે તમારા ભોડમાં કુલેનાં વિદ્યવારો
 " કુલેનાં જોઈને સુરવાનો ચાલ છે તે પાતે બાકુ બારો
 " હા. અમારો પાણીની બાજવાની! વિદ્યવારો પાતે
 વિદ્યવારો ~~જોઈને~~ કુલેનાં કુલેનાં કુલેનાં જોઈને તે જાણવામાં
 જાણવામાં, અને સ્વાધીનમાં જાણી દેવા રાખવાની રીતિ
 જાણવાની ગુણગુણની એક કિલ્લી જાણવા રીતે તે જાણવાની
 એવી સ્વાધીનની પવિત્ર સુજ્ઞાનાં સોવે ~~જોઈને~~ વિદ્યવારો, અને
 એ વિદ્યવારો ~~જોઈને~~ દેવાં જાણવામાં ~~જોઈને~~ જોઈને જોઈને
 જોઈને જોઈને જોઈને - આપણા જુગા અને જાલ માત્રા અને
 જોઈને માત્રા છે તે બે પક્ષનાં મધ્યમાંથી રૂલેનાં વિદ્યવારો
 દેશી કુલેનાં જોઈને જોઈને જોઈને દેશી વિદ્યા જ માત્રામાં જુલે
 છે અને બાજલાજના ચાલને દૂર કરવા અને વિદ્યવારોના
 વાળમાં ગરમી રૂલેનાં જોઈને છે. તરમી અનેના મિડે રૂલે છે કે
 જોઈને પાતે વિદ્યવારો પાતે ~~જોઈને~~ તેમજ ~~જોઈને~~ અમારો
 જોઈને જોઈને પાતે પાતે આવી વિદ્યવારોનાં
 જોઈને જોઈને જોઈને વિદ્યવારોનાં, દેશી કુલેનાં જોઈને
 જોઈને જોઈને આ બે વાતો પાતે સાર છે કે (૧) જોઈને જોઈને -

(17)

અ. ૫૭.૪.૫૦

૧૨૬

"કોઈ પણ કોણે અવગાર નેવનો નથી." હાલાલની રીક્ટી
ગાઈ અને કોઈએ મોઢો ઉતાર ન આપ્યો. એક ગાળો
શીંગો આપી.

૫૭૨/૦૧ ૬

અદલાત દરિયા ઉદ્ધર.

૬૮. દુઃખ, ચિતા,
અને ભયભર
અપાતો હાલાલનો
સંસારની *
પરિસ્થિતિ ગાળો
લો.

૬૮. જોતા આ અવગાર કુટુંબનો એક અને જોતા
ગમે તેમો ~~પણ~~ કુટુંબની પણ બાજે અવગાર નેવનો
તેનો તે હાલાલનો નૈવેદ્ય ભયભર આપણે રીક્ટી
દરિયા અવગાર કુટુંબ કુટુંબ કુટુંબ છે. ~~અવગાર~~
એ ભયભર-અવગાર અને એ અવગારી આંગ રીક્ટી આ હાલાલનો
કોઈ દરિયા આ કુટુંબ સંસારનો જિવણ કરતો લો, તેજ
પણ કોઈ દરિયા સ્થિતિ પામું છું, અજો આ અવગાર સંસારનો
અંતે સમસારીય અને પરમસમ પામવાના અધિકારને અમર -
પાતો તે કોઈ કુટુંબ નહીં લો તે ઉપર એ કોઈક દરિયા
કરવાનો આપણે મદદ કરીએ. તેણે પોતે આ સંસારની
હિ નામ "દુઃખ, ચિતા, અને ભય" એ અપા રીક્ટીય કોઈ લોકો છે
તે અપાનો સાર મદદ નેવણ

૫૭. હાલાલનો
કોઈ પણ
અપા દુઃખની
સંસારની
પરિસ્થિતિ
દરિયા અવગાર
પરિસ્થિતિ.

૫૮. હાલાલની પોતે રીક્ટીય અને એક
ગાઈના હાલાલનો તે સંસારો ભુગાઈ ના. ૧-૧-૧ નો ૫૭
લોકો છે

"શિ. પિતાજી

"આપણો પત્ર આપ્યો તે પોરો છે. વાંચી સમાધાર

૫૭. આપણો હાલાલનો એ ૫૭ નામ હાલાલનો આ ૫૭માં મોં લોકો ઉપર
આ ભયભરની ૫૭માં પરિસ્થિતિ આપણે કુટુંબ છે.

અ. ૪૮

"ભાણા છે. મારે શરીરે બે દિવસ સારું અને બે દિવસ ભય

"એમ રહે છે. કાકરતી દવા ચાલે છે. જોવાયે આવાળું ક્યારે દેશે

"તે કહીવાયે જાણી, કારણ જોવાયે મારે તો બધાંની આંખે આ-

"વાળું થશે અને બધાંને આવાળું કોડું થાડું સાધન થાયે જોશે

"મારું ન વાર છે. પણ થાડુંજુ ટોળી પછી આવાળું થશે

"આપના પત્રકે થાળો સંતોષ થશે. હું ભાણું છું કે

"કુઝ, મિથિલ, જાણ, મળે કાળા માત્ર છે. તે છતાં કોઈ

"દિવસ લાગી જાય છે. પરંતુ હું એમ કહીને મન વાળું છું કે

"જ્યારે ને કંઈ સારું અને કોડું કરે છે તે આપણા સારા

"સારું ન કરે છે. અને મેં વાંચ્યું છે કે

"મહિ ગંગાવિહારી કિલિમ્બ દ્યંતકારી.

"દુર્ગાશન કરધારી જ્યોતિષાં મધ્યકારી

"વિદ્યુરપિ વિધિયોગાદ ગ્રન્થતે રાહુભા

"લિલિતમપિ લલિતે પ્રોજ્જિતું કઃ સમર્થઃ ॥

"જ્યારે મોટા દેવ જેવા સુરજાને સરજાને કુઝ પડે છે ત્યારે

"આપણો તો કોણ માત્ર?

"વળી કરું છું કે

"સુખકુખ સરજાં જ્યારે દવા થીજાને એમ,

"કડવાં મીઠાં સોષધો પાડે જાતેના જેમ.

"કુઝ દેવું પણ દેવજું દવા ભરેણું કામ,

"આતિ દવાથી રોગીને દે છે વેલો કામ.

"અને હું તો એમ ન ભાણું છું કે જ્યારે ને કંઈ કરે છે ને

"આપણા સારા મારે ન કરે છે.

"કીકર મિત્રા કરશે જાણી. આપના શરીરના સમા-

અ. ૫૯ ૬૦

સમુદાય

"ચાર બેસી. માત્રાએ એ તાવડું કોઈ છે. તે બેસી. મારો
"જીવ હોય છે. કામકાન બેસી. તુલ્યું કામ કરીયો. પિ. માઈ
"વગેરેનો મારા સારીવાર કરીયો. એ જ."

"હા. લાભાવતાના પાયા વાંચીયો."

"કુઠિ" ના વિષયમાં આ પાયાને લાભાવતાને આરંભ લેવા
તો બાળ-બેલાને ફોતો કે "કુઠિ કુઠિ" પદ્ય - પોતાના
કુઠિ બેસી વેળાએ બહાર કુઠિ વાળા પારડા મારવા ઉપર રહે
કરવા. કુઠિને માટે સમયના માટે કામું બારડું સૌંદર્ય દર્શાવતી
તો તે એક મૂળમાંથી મળે વિષ કુલડા નાંબવા વાંચવાર એ જ
શાસ્ત્રવચન સમરતા કે મન ત્રણ મનુષ્યાની કારણે બંધામોલીયો
- મનુષ્યના બધા મોંને કારણે મન ન છે. પ્રારબ્ધ એ પ્રાર
થેલું કુઠિને માટે પાયા લેઈ લેવાડું છે તે લેવાડું
લેઈને એક દર્શાવ ઉપર આંતરેલ મનુષ્યના આપવા કરતાં તે
એક વાર આપેલું ભાગ્ય હોઈને મળી શકે નોંધે ~~માનવના~~
~~મોંને માટે મનુષ્યના અમુક પદે ન લેવાડું કારણ દર્શાવતાં~~
ફોત ફોતો કે "સફરના હોર ગયો તે ગયો."

૬૦. કુઠિનું ~~માનવના~~ સીસા તે આડું બાંધેલી

તો કુઠિના કારણે પિત્તનો, મન ઉપર ફોતો મન મન
બંધ મોંને કુઠિના કારણે મનમાં સમાઈ કરતાં અને પિત્તનો
મોંને મન વડે કરવા પ્રયત્ન કરતી તે વિષયે કુઠિને વધારે ફોતે
તે પુનઃક્રમ છે. સૌંદર્યના કામમાં અને પિત્તનું જ મિલ છે તે એક
માનવના દર્શાવ છે. પ્રારબ્ધ મોં અને દર્શાવેલાં એક માનવનીના
અને તેના આડું કુઠિ આમ જગતની પિત્તમાં, એક પંડા પડેલી
માથા ગાયના નેલાં, આકાશના વર્ષા અને દીનના વ્યાપી ગઈ
ન હોતી. તેની નિભાવવિધા પુનઃક્રમિકાવિધાના અને વિકલ

જો લાભાવતાના
કુઠિ પિત્તનો
કુઠિ અને
જીવનાં સારીયો.

અ. ૩૦

દેઈ ગઈ ન હતી. આસોના ગરબોમાંની વાસનાઓમાં તે
તેની માથા પર સમાધિ દેવે છે. તેમ તે એક વાસનાઓ
પણે પોતોરીને ન ન હોય, પણ સંકારમાં નથી રૂંડ રૂંડ
તેને મરે છાંલાવતીના ચિત્તામાં કંઈ ઉંચા ન માથા હતી,
એ માથા ભયભરમાંથી સુખ કરવાના સારી રૂંડ હતી,
અને "કુલના પુત્રીને કુલના મોળે કાળે કાળે કાળે
ગાળીને પણ સંકારમાં "કુલના, ચિત્તા, અને ભય" એ મોળે
ચિત્તામાં એની માથામાં ~~સમાધિ~~ એની "મોર ભૂંડ" ની કિરિ
પાળીમાં ~~નથી આવે છે~~ શોધમાં તેના ~~સમાધિ~~ પસારીને
આલેખે છે તેમાં કે

"ઉઠ, ઉઠ, ઉઠ જાણી, ઉઠતી મું, બાઈને !
"કુલના રૂંડે કંઈને હવે મરાઈ રૂંડે રીતમાં ? ઉઠ -
"હિંદુ મૂંડ ન દેઈ ગઈ છે અંદે મું ~~સમાધિ~~ ગામમાં,
"તેની અમારું ને દેઈ રૂંડે છાંલા રહે મરાઈ ? ઉઠ -
"રૂંડે પાણવાની દાડ, દાડ રૂંડે પરાઈ,
"માથે મિટા દેવાનું નથી, શીડ મુંડ, બાઈ. ઉઠ -
"હાર સર્વે અંદે દેમાં, મરું રૂંડે સમાધિ ?
"સાવણ ફાળે ~~સમાધિ~~ પડ મેદાન મંડી. ઉઠ
"ભયનું છે શીડ, મરે માથા રૂંડ માથા,
"રૂંડે જાણી, ઉઠતી મરાઈ, સુખ રહે ગામમાં. ઉઠ -

એ શીડે ભયનું છે તે ~~સમાધિ~~ કુલનામાં લેવામાં છે, "માથા
"મા માથે ન છે" ને પણ લેવામાં ન છે, એમાં આ કાલોમાં
માથામાં ફાળે ~~સમાધિ~~ હિંદુ મોલ અને ગામમાં છાંલાને,
અંદે દેમાં હાર ઉઠતી નાંખી મેદાનમાં નાંખતી પડતી, ~~સમાધિ~~
કોઈ મુળે છાંલાવતી, ~~સમાધિ~~ મોલ અને શીડ મુંડ, સાવણ પડે
માથા મોલ અને શીડ રૂંડ રાત્રીને પંડા નાંખે કચરામાં,

શો પુરુષાદી કરવા ઈચ્છતા હતા? તિલેણ પહે પોતાનું સ્થાન
સ્થાન કિદર ભાવલ ને ઈચ્છતા ન હતા, પણ વિચાર મળ્યો કે
"દેવ પાત્રવાના અને પરાઈ દામ" રાખવાને ઈચ્છતા હતા.
આવો તિ:સ્વાદી અને કિષ્કામ પુરુષાદી સાધવાઈ તેને સાધી
રેડે હશે? તેણે અભ્યસ કરેલા નાતિરોજામાં કહેલું છે કે સુદેવ
- કુચ્છગતોપિ વાચ્યતિ જન: સત્ત્વનુરૂપં કલમ્ - સુદેવે
સંકુડામણમાં આવ્યા છતાં પણ પોતાના સત્ત્વને અનુરૂપ રૂપ
ઈચ્છે છે. છાલાવતા ન પોતાને કષ્ટ કાળે પણ ને કષ્ટ ઈચ્છતા
હતા તેજ તેના સત્ત્વસ્થિતિ સ્વરૂપે અનુમાન બાંધવાનું સાધી
છે - કુચ્છગતોપિ તેજ "પરાઈ દામ" ભણાવારે ના મંત્રેમાં
કહેલું છે કે રવિશ્વેન્દ્રો ધન્યો બુદ્ધિ નદી ગાવેશ્ય સમ્મતો:
પ્રતે પદોપકારાય યુગે વૈવેક નિર્મિતતા: ||
(અર્થ - સ્વધી, અર્થ, પ્રત્યે, હર્ષો, નદી, ગાવો, અને
સમ્મતો: સેરલાં નેવાનાં પોતપોતાનાં યુગમાં પરાપકાર
કરવા માટે કેવે તિર્મિલાં છે: જાતાં અવિરત રથે સેરવાતા-
વેદે માગય, આપણે ૨૦૩ના પદટિપ્પણમાં આપણે
છાલાવતાને સત્ત્વ સમ્મતરૂપે, સત્ત્વ સ્થિતિમાં આપણે
અભ્યસીતે પોતાના સત્ત્વ પ્રમાણે પોતાની સુધ્ધિ થઈને ને પરાપકાર
કરેલો છે તે આપણે એના આ ભાવન કથામાં જોઈએ છે. એણે
પોતે કાંઈ નોમનુભૂતા રાખી નથી અને અટલા પરાપકાર માટેના
સંસારના બાવા લેવા માટે નહીં પણ પરાપકાર માટે જ તેને
દેવે તિર્મિલા હતા - દેવના એ તિર્મિલા પ્રમાણે એના પુરુષાદી માટેના
ઈચ્છા થઈ જાતી અને તેજ ને ઈચ્છાનું તેના ઉડું ગાળ કોચની
કવિતામાં ~~સત્ત્વ પ્રમાણે દેવ માટે દુદ્યમાં આવે છે. ને ગીતા~~

૫. ૧૦. ૬૧.

તિન ૨૪૭

તે વધારીતિ મળી હતી તેમાં સાબિત મળ્યા તે ~~ફક્ત માત્ર~~
અવેશ સ્વભાવરૂપ મળી છે તેથી મધુ. લીલાવતીના વિનય
~~પાત્ર~~ પાત્ર મળી ગયા મરા પછે તિરસ્કાર વધી કરતા હતા અને
એના અવગણ્યને કાંઈ બેઠેલા ~~અને~~ બીજા અવગણે પોતાના મિત્ર
મિત્ર અગતી તરફ કરતા હતા. ~~અને~~ સામગ્રી પ્રાપ્ત અર્થે અને
તિબ્બત મળેલા ~~અને~~ મહારાજ હુદયમાં મુર છે તેમ હોય
અને તેમની અવગણી કિંદાઓ દ્વારા પ્રત્યક્ષ દર્શન હોય. આજ
દર્શન લીલાવતીના અવગણી કાંઈ કરતું થાય છે તેમ માન્ય કરતું
તે તેના મિત્રો મિત્રાની પિતાના કરતા ~~અને~~ તરફ વાંચનારને
પાંચે વેળા ફરતું વધારે ઉચિત છે. દેવે અવગણે મુદ્દા મળી
મળનાર અને ~~અવગણે~~ અવગણે "મુવતી મવાલી" મળી, અને મવાલી
અનાર સ્નાયુદર્શી દેવી અવગણે ~~અને~~ મવાલી કુટાવનારી દેવિને
સ્થૂળ ન હોય અને હાથમાં હતા અને ફરતાં અર્ધમાત્ર ફરવાના
~~અર્ધમાત્ર ફરવાના~~ એના નામે એ અવગણે દર્શિના મુદ્દા સામે
અર્ધ ફરવાના એના હાથ પોતાને અધિકારી મળે છે.

૬૧. સંભાર તેને દુઃખ મળે છે તેને પોતાનું કલ્યાણ
મુદ્દા ૩૨ મળી લીલાવતી સાથે સંસ્કારી લેતી તે સંસ્કાર
તેને મુદ્દા મળે છે તેના કુળ કિંદા કાંઈ કરતા હતા તે આપણે
જોઈએ. ~~અવગણે~~ સામાન્ય મુદ્દા મુદ્દા અને દુઃખ
ઉપદેશ અગતી સંપર્ક અર્થે અને મુદ્દાને હુદયમાં રાંધે છે
દુઃખને મુદ્દાને ફરવાના મારગ ફરે છે અને અને મુદ્દાના માર
ગમાં અને સંસ્કાર મને છે. આ વિશ્વ વિચારો અસહ્ય
મળે છે અને તેને માટે ફરે છે
સ્વા. સ્વા. પાત્રીયસી મિત્રેવ સ્વા. સ્વા. કુરતરા મારી.
સ્વા. સ્વા. સિદ્ધકરી મિત્રેવ વશામિત્રેવ મડા મનઃ
(અસ મુદ્દા દિવસે દિવસે વધારે પાત્રી, વધારે મુદ્દા, અને વધારે

એકદા એ દશાને પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે જુદા જુદા મહા-
ત્માઓ એવા પોતાને વિદ્યેશી એવાં વસ્તુઓ જોઈને છે કે
સંપદો (પિ વિચિત્રો આસ્ત્રાચ્ચન્મનસિ સંમતીઃ |
તન્ના અપિ મહારમ્યા મન્મે મનસિ મહાપદઃ ||

(તે વિચિત્ર સંપત્તિઓ છે તે નો પિત્રને પ્રિય થઈ પડી
માં તેમનો આરંભ વધી નથી, અને હું તેમને મોટા આ-
પત્તિઓ તેના માગું છું). આ જ રીતે અને મહાત્માઓ ફરી
ફરવે છે કે (સંપદઃ પરમાપદામ્) (સંપત્તિઓ તે આપત્તિઓ
મહાન છે) અને (અસ્મીચ્છન્ પતન્તિ) તેના વિદ્યુત્તદારા રૂપે
આપદો (જ્યાં લક્ષ્મી હોય છે ત્યાં વિપત્તિઓનાં દારૂં ત્રિધા
જ્યાં હોય એમ ત્યાં ફરે જતી છે અને આવે છે). એ ન
વિદ્યેત્યમ્ રામ ~~હવે એમને જોઈને છે~~

આપદો (પિ વિચિત્રો આસ્ત્રાચ્ચન્મનસિ સંમતીઃ |
તન્ના અપિ મહારમ્યા મન્મે મનસિ સંપદઃ ||

(તે વિચિત્ર આપત્તિઓ છે તે નો પાત્રને અપ્રગમ્ય
દશા થાય નહીં તો તેમના આરંભ મોટા થઈ જાય
અને હું તેમને પણ મારી મોટી સંપત્તિઓ તેના માગું
છું). સંપત્તિઓ નો મહારંભ તેમ ^{માન} પિત્રની આંધળાઈ
પ્રતિફળ છે તેમ વિપત્તિઓનો મહારંભ શિષ્યને પરાન્નમી પિત્ર-
ને મને મહાનુદયને મારી ~~ફરે છે~~ - તેમના આંધળાઈ મોટો
ઉદય, આરંભ છે. ~~ફરે છે~~ મહાદુઃખને. પાંચી લાલાવાતીએ એ
ફાંઈ દ્વારા ઈશ્વર ત્રિપદા આપી રાખી ને ~~ફરે છે~~ તે તેમની ફાંઈ
ફાંઈ ઉપર ફળ ન ઈશ્વર આપશે એના કારણે રાખી છે. અને

4. 59

મ. ૧૭
જાણી જાતે આ અર્થે એ નિર્ણય થયો કે જે પાતા સ્વર્ગ
ને સંભળે તે માટે નિર્ણય કર્યો છે. જે સંપત્તિઓ અને સંસ્કાર જેવાં તેને મળે
તેનાં સાધનોથી પણ જે પ્રવરણ કરે છે તે સંપત્તિઓ
પ્રત્યક્ષ રીતે એ પાસેથી વિદ્યુત્તર થઈ શકે છે. આથી આવી
તો બાળક પાસેથી સંપત્તિઓની દ્રશ્ય યોગ્યતા હશે અને પાસેથી
અંકે છે એટલું તે અનુભવે છે. જે અનુભવે છે તે સંપત્તિઓ અને સંસ્કાર
સિદ્ધિ થાય તો જાણવામાં આવે છે. જે સંપત્તિઓ અને સંસ્કાર
તેમાં કિંદ્ર પાસેથી અને બાળક પાસેથી મુખ્ય રહી.
આથી અને સંપત્તિઓની સામાન્ય પડે છે તે સંપત્તિઓ
તે પાસેથી સામાન્ય સામાન્ય મિત્ર મુખ્ય રહી શકે છે.
અને બાળક છે કે

१. श्रीमत्प्राज्ञाप्रतिभानि किं न विषयाः
 २. श्रीमत्प्राज्ञाप्रतिभानि किं न विषयाः
 ३. श्रीमत्प्राज्ञाप्रतिभानि किं न विषयाः
 ४. श्रीमत्प्राज्ञाप्रतिभानि किं न विषयाः
 ५. श्रीमत्प्राज्ञाप्रतिभानि किं न विषयाः
 ६. श्रीमत्प्राज्ञाप्रतिभानि किं न विषयाः
 ७. श्रीमत्प्राज्ञाप्रतिभानि किं न विषयाः
 ८. श्रीमत्प्राज्ञाप्रतिभानि किं न विषयाः
 ९. श्रीमत्प्राज्ञाप्रतिभानि किं न विषयाः
 १०. श्रीमत्प्राज्ञाप्रतिभानि किं न विषयाः

+ જિં વિચારો બાંધેલાં બાંધા નથી? બાંધે છે તો પછી મજબૂત રેખા પાડે
 શીની દોડાં કરે છે? તે કયાંયે તે કાગળ એક છે તેની જુદા અંગુળ છે
 તે જેને અંગુળ બોલે છે નથી. દેહ દેહ પાંચે મારે બાંધે છે તે મજબૂત આગળ
 સૂટે છે (આને સૂટે - વાંચના - પાળાં નાં અંગુળે). અને મુદાદિતમાં ગાંધી
 છે તે આવા ગાંધી છે. બાંધે છે નથી. એને બાંધનાં મજબૂતમાં મુદાદિતમાં ગાંધી
 છે તે આવા ગાંધી છે. વાંચનાં આને તે આગળ છે તેને દેહ અંગુળે ગાંધી
 એ વાંચનાં ગાંધી છે અને અંગુળે ગાંધી દેહ અંગુળે ગાંધી?

જા. ૧૭. ૬૯. ૬૨. અતઃ કંતે વિજોગવણે
 સમાગમ ભવે રૂપ છે, અને રાજ સંકાર અને વિરસા છે. ૧૧
 ભાગ્ય છે એમ રૂપ છે, અને એવો અને ૩ વચન બોલે છે તે રાજનાં
 મુખમાં ન માત્ર હોય છે, પણ તે વચનના સંસ્કારિણા માં કોઈક
 પ્રભાસાના મંત્ર મિત્રમાં હોય છે.
 વૈશ્વત્વા વિષય મુગ્ધશિત્તમઃ કાચો વચો ગત્વિરમ્ |
 પ્રાચો વચોમિરચયતોવ વચિકૈઃ જોગો વિજોગવણે ॥
 હાતિવ્યોગમસાર દાસ વિરસઃ સંસાર રૂપાદિકમ્ |
 સર્વસ્વૈવ હિ વાચિ જોતસિ વચઃ કસ્માપિ પુણ્યોત્તમઃ ॥

જુ પ્રભાસાના સંગ સંસારને ~~અને~~ કુદયોમાં સંસારને
 આવો ભાગ રહી રૂપ છે તેમાં કુદયિત્ તેઓ સ્થૂળ સંસારના
 સ્થૂળ સપ્તરૂપો અને સર્વોત્તમ ~~અને~~ આંદ્રિયભાગ કરે છે
 નો કુદયિત્ તેઓ સ્થૂળમાત્ર સિદ્ધિતિને સંકારીરૂપે, તેના
 ભાગના કે સ્થાપિ પૂણ્યના વાસના કે એકલ્યજનિ રાજના નથી,
 ઈશ્વરને જે ગમ્યું તે થવા દે છે, અને સ્થૂળ પ્રતિ તિષ્ઠાત રહી
 પોતાની કર્મ પ્રમાણે પ્રવર્તે છે. આ બાજે માત્રી પણ નગર-
 વિડે સ્વકારેના ભાગના ન છે. એ ભાગને કે ~~અસ્માન્નભાગ~~
 બિહારેના ભાગનું એમ સર્વ ભાગનું ૫૬ ~~અને~~ જુ પ્રભાસાના સંગ
 ન મિત્રમાં ને છે. એવો ભાગ સ્ત્રીલીલાના મિત્રમાં તેના સ્વકાર-
 મુદ્દવાસને તેમ વિરુદ્ધભાવને કાળે સર્વથી સુરેષે છે
 તે આ ભાગકુદીના જે પ્રમાણે, ભરિયામાં રાજનાર વચેનાને
 રૂપે પડે એમ નથી.

જી. તાલબાધિનો
 ઉદયવિધિ.

૬૩. આવી રીતે મહાભય પામનાર ચિત્તને ને કેશવ
 પ્રાપ્ત થાય છે ભરણી ને તે ઉદયના સમાપ્તિ થતા નથી. ~~અને~~ એમ
 કેશવ કુમુદોદય થાય છે અને ૫૯ી કુલોદય થાય છે તેમ આવા
 ઉપશાન્તિ અને એ શાંત હૃદયમાં ભાગ્યને એવા પ્રેમે થવા

25 52

உரு குறி $\bar{U}$.

गुह्ये शोच्यते न त्रिंशं प्रवृत्तौ
दूरं भूतप्रवृत्तिवत्प्रवृत्तिवत्तारः ।
सत्त्वं कर्मण विदुषां करुणावदाते
श्रुतावतां हृदि पदं स्वयमावृधाति ॥

[illegible]

૧૧

ખાંદે

X આપદચલ ધોરો (સ્મિ) જગદન્નેયં ચ સંપદિ ।
 ભાવોભાવેષુ નૈગમિ તેન ત્રીજા પ્રયત્નોમ્મયમ્ ॥

આપદ ચલ ધોરો એવું મન અનુભવે તો જોઈએ તેમજ
 ભાવોભાવેષુ નૈગમિ એવું કહેવાય છે તેમજ વિદ્યુત્તિ પ્રાપ્તિ
 એટલે જોનારા બાહ્યરૂપે થિત્તિના પ્રવાહમાં પડેલા થરાદિ વિષયોમાં - તેમજ
 આકાશરૂપે થિત્તિના પ્રવાહમાં - પ્રતિબિંબિત થયેલા આત્મચરિત્ર
 ના બાહ્યરૂપે પ્રગટી - આં ભવ રૂપે થાય છે એવું કહેવાય છે તેમજ
 આ ન સંકલ્પમાં અસ્થિતિ નિર્વિગ્ન સમાધિમાં પ્રવેશી જાય જરૂરી
 રાખવા અવ્યવસ્થિત થવા દેવા માત્ર પ્રવેશવાને કોઈક વેળા મને
 રાખવું જોઈએ તેમજ બાહ્ય કુરત વેળા વિચાર કરવું છે કે

નં. હૈવોપદિય સંકલ્પ મિદિજસ્ય શરીરજોઃ ।
 ભાવોભાવેસ્તવાતર્કીઃ કસિદ્યોઃ નિશ્ચ સંપ્રતિ ॥
 જીવન્મુક્તેત મનના રચ્ય એ હિ નિષ્કલ્પ ।
 ક્ષેપણીયા નતોદુઃખો કલ્પાન્તમિયં તત્ત્વઃ ॥
 કૃતી સ્મૃતિદુઃખી મુદોહ મેતો મ્હોત્તમ્ય ભાવનોઃ ।
 મતિં વસ્તુભવમ્પતિ પ્રણં તસ્મ રાજતે ॥
 આશા વશનિવશોતરિત્ત્વેત્તમ્ય નીચતે ।
 યો વિજીતમત્તોદુઃખો પ્રણં તસ્મ રાજતે ॥
 વસ્તુનાં હં કૃતો ભાવો વૃદ્ધિસ્થિત ન લિપ્યતે ।
 યઃ સ્વઃ સર્વ ભૂતેષુ જીવિતે તસ્મ રાજતે ॥

X મનોકુદ્ધા સંસાર્ય ઉદે છે તેમાં તો પું નથી ન અને તેથી આપદ અવ્યવસ્થિત
 થઈ પડે છે.

નં. આપદ અને આત્મ વિષયના સંકલ્પોથી પું વિલીન છે
 તો ૫૫૧ શરીરમાં ગતિવાળા ભાવાભાવોથી તો શો અનર્થ થવાનો
 છે? માટે પું એ જિજ્ઞાસુ બિભો રહે અને જિજ્ઞાસુ કર. આરો તો
 જીવન્મુક્ત રહી, રાજ્યમાં ન સ્થિતિ કરાયા, ઉદ્ધેગ વિના કલ્પ પ્રણી
 થતા મેધ આ શરીરને વિચારીને પુંકમાં કર પું ચરે છે. મરણ
 તો એને ન માટે નીક છે કે જેને નીકુતિ, પું દુરા પું, પું અનિદુઃખપું
 એવા અને બાહ્ય ભાવાભાવો અનુભવે કરે છે. મરણ તો તેને ન નીક છે

૫૫

X

જાન: શીતલના મુદ્દા રાગ દુ:ખ વિમુક્તિયા ।
સાધિવેવજાતે હિ નીવિતે તસ્મ સરિતમતે ॥

જેને ~~જાણે~~ ^{જાણે} આ ને જાણનાર છે તે ~~જાણે~~ ^{જાણે} જાણનાર નથી
તે મારા ગ્રાહ નથી, સંભાર જાણનાર નથી અને ~~જાણનાર~~ ^{જાણનાર} જાણનાર ૩૨૯
જાણનારની હતે વળવાઈ ગ્રાહ નથી, કારણ જાણનાર, ૩૨/૧૧, ૩૬૯
વળવાઈ, આદિ મેં ગ્રાહ જાણનાર ગણનાર ૫૬૮ થઈ જાણનારનાર
પણ ના ઉત્પન્ન ન નથી. તેને તો ને શીર ગ્રાહ થઈ છે તેને
કુલપાંત મુકી જાણનારનાં થઈ છે અને એ ન જાણે ને ને જાણે
આ ~~જાણનાર~~ ^{જાણનાર} મેં રાગ દુ:ખ મેં મારામાં ગ્રાહ થઈ છે તેને ^{૩૨/૧૧, ૩૬૯}
સ્થિતિમાં રાગે ~~જાણનાર~~ ^{જાણનાર} એવા રાગે તેને ^{૩૨/૧૧, ૩૬૯} જાણનાર ન થઈ છે
આ જાણનારનાં થઈ છે. કું કું જાણનાર અને જાણનાર કુલપાંત છે
વગરે વિચાર એ જાણનારનાં થઈ નથી અને તેને જાણે જાણે જાણે
તો ~~જાણે~~ ^{જાણે} જાણે જાણનારનાં થઈ જાણનારનાં જાણનાર
એને પ્રમોગ રાગે નથી, પણ તે અંકારનાં રાગે રાગે રાગે
આ જાણનારનાં થઈ જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે
જાણનાર મારી રાગે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે
પ્રવાહમાં જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે
રાગે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે
કુલપાંત (જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે)
થઈ છે ને જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે

કે જેને જાણનાર પારીકા દેદમાં બંધાયેલ છે અને તેને જાણ
તેને જાણનારનાં જાણનારનાં જાણનારનાં જાણનારનાં જાણનારનાં જાણનારનાં
જાણનાં અંકારનાં રાગે નથી, તેને જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે
જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે
જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે
જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે

૫૩.૬૪

પાત્રે છે તેના આગળ તુલના આવી રીતે થાય છે ~~અને તેના~~

~~અને તેના પુરુષ~~

૧૪. બીજાવાળાને
તેના બાળી
વાઈ પાત્રે
કે તેના કોઈ
કે તેના પુરુષ

૬૪. આ પુરુષના અંતરે કે નહીં આવીને જાય પાત્રે બાળી-
વાળીને પાત્રેનાં દુઃખને પ્રત્યેકે બાળી તેજી જણાવે તેથી તેના
દુઃખને પણ અગ્રણ્ય ગણી લઈ છે - આથી બાળી પાત્રે તેજી આપી ગઈ
વાઈ છે. બાળી પાત્રેની એ અવસ્થાને ~~અ~~ દર્શાવવા આપણે એવું પાત્રેના
દુઃખની અભિવ્યક્તિ કરી છે અને બાળીને મરણ અને દુઃખને ભેદ,
તે ~~જાણી~~ પાત્રેનાં મરણ કરી નહીં તેના સ્વરૂપે પ્રત્યેકે બાળીને દુઃખ-
મરણ ન ~~જાણી~~ કરી છે. બાળીના દુઃખની ~~અ~~ વિચારના કારણે
તેના ફાળી માન્ય પ્રત્યેકેનાં અમારું બાળી એના પાત્રે, તેના
અર્થમાં તેજી કરી, અને તેના પ્રત્યેકેનાં અમારું દુઃખને અને
પિતૃદુઃખને તેના ~~અ~~ બાળીને મરણ અભિવ્યક્તિ કરી બાળી
આવી ગઈ તે સ્વરૂપે કિર ~~અ~~ કિર પ્રત્યેકે રાખી, તેના
બાળીને રાખી, તેજી કરી છે તે જુના કરી અને તેજી
દુઃખને તે દુઃખને કરી છે અને તેજી જુના બાળી અને
દુઃખને રાખીને તેના બાળીને ~~અ~~ મરણને
જુના મરણને મરણ તેજી કરી કરી છે તેજી તેજી
કેરણે ~~અ~~ દર્શાવે છે આ બાળીને મરણ છે. અને આ
તેજી મરણ તેજી પાત્રેનાં મરણને રાખી તેજી કરી
પાત્રેનાં મરણ આવી કરી છે, અને તેજીને મરણને
કેરણે ~~અ~~ તેજીને બાળીને તેજી પાત્રેનાં મરણને
તેજી રાખી ~~અ~~ તેજીને રાખી કરી કરી તેજી તેજી
"માત્ર ~~અ~~ માત્ર" માત્ર માત્ર મરણને કરી રાખી,
પાત્રેનાં મરણને મરણ ~~અ~~ માત્ર આવી દુઃખને મરણને
કરી "અને" કોઈ વિચાર "અને" તેજીને રાખી ન ~~અ~~ બાળીને
કરી "અને" માત્ર ~~અ~~ અને "પરિણામ" બાળીને

[illegible]

$$22 - \{ \frac{1}{2} \}$$

૨૫-૬૨૫-
 એ દેવને હૃદયમાં સમર્પી દેવતા પ્રસાદથી પોતાને મળેલું ગણી
 સ્વીકારના, ગીતાદિક ગ્રંથોમાંથી ~~જોઈ શકેલા~~ માનવ અને
 વૈષ્ણવો ~~માનવ માનવ~~ સંબંધ માનવિય વિષયો રાખેલા,
 સામર્થ્ય દિવંશરાજેના વર્ણન માટે દેવતાને હૃદયપૂર્વક દેવ-
 વર્તનમાં અને બાકીના ^{વર્ણન} માનવિયતામાં, ~~જોઈ શકેલા~~
 હૃદયમાં ~~માનવ~~, અને ~~માનવ~~ માનવમાં ગણના - એમના ~~માનવ~~
 જોઈ શકેલા પૂર્વમાત્ર મેળાવેલાં સરૂણ અને બાળ બાળમાં
 રોકેલાં તે કાળે પણ તેઓ આજના જેવા જોઈ શકેલાં અને
 બાળે કાળ ગણના અને તેના હૃદયમાં સરજાતો અને
~~માનવ~~ મન કોઈકે કોઈ તે એને સુસાધેલાં બાળા અને
 કંઈકાં ~~માનવ~~ તે તેને સરસિલ મેળે જોઈ શકેલાં તેઓ-
 ના જિજ્ઞાસાં કંઈકે કાળે પણ ~~માનવ~~ માનવ કોઈકે દેવતા
 ગણ સમુદાયમાં ~~માનવ~~ માનવ માનવ દેવતા
 પૂજા કરનાં જિજ્ઞાસુઓ ~~માનવ~~ દેવતા દેવતા દેવતા
 માનવાત કરના એકે એકે હૃદય તેમાં જાત લેડું લડે.
 દેવપૂજા દેવતામાં હૃદયમાં માનવા, માનવ હૃદયમાં લડે,
 આદિ પવિત્ર ~~માનવ~~ પદાર્થો લીલાવતીને પોતાની કિરોરિયરો
 ને અને તે પદાર્થો કાળે તેના પિતાપણમાં ~~માનવ~~ કાળે
 લડે, અને તે સમર્પણેની કાળે એના ~~માનવ~~ હૃદયમાં માનવ
 માનવો તે કાળે પેઠા પાળે લડે. પિતાપણે તેના પૂજના
 વિષયમાં જિજ્ઞાસુઓ ઉચ્ચત માનવા માનવા દરિયાની લડે
 એકે ~~માનવ~~ પિતાપણેની ~~માનવ~~ માનવા કાળે સરૂણ એના
 હૃદયને એ પ્રકૃતિમાં નાંખેલું લડે એકે માનવા કાળે સરૂણ
 કાળે લડે. લીલાવતી ~~માનવ~~ દેવ પદાર્થ તેના માનવા માનવા
 દિવસે પેઠા તેના આદિને એકે દિવસે માનવા માનવા માનવા

સાચું ભવંરૂં રૂપ પડ્યું. તેને આગેતીએ ~~પાણી~~ પાણી
પર. તેવામાં ફાગે હોતો તે જ થયો. હશે તેવી રીતે ~~જાણ~~
થવાથી. આ લોકે તે પ્રમાણે ઉપચાર રીતે બાંધ્યા. જાણી-
વતી એ જ એ ઉપચાર અચોત છે એકું બાંધ્યું અને એ
ગમચાલેના બેભાને માવડાન રૂપે માન્ય રાખ્યાં. એ-એ
માણી: "મોટા કાકા, હું જુઓ છું. આ પ્રેમી પ્રિય નથી - એને
"કાંઈ ગરમ શોભે શાપે. જુઓ, મારી પાંચે થા પાડી રહે"
"કાંઈ છે તે કપાળે, પાંચેનામાં ને ગાળા પાંચાગાળ પરમાણી
પાંચેના આ માણે છે". તેને આ કુલેજે ~~જાણી~~ એકું છે.
એના મુદાલ પ્રમાણે ~~જાણી~~ નર ન થયું હા તો એના છે તેના છે
નર ન પડ્યા, અને તે જાણ આડે જિવન રોતો રહે તે મુદાલ
મે પછી રહે તે જાણ ન મળ્યા. આવા માણ સુધિ પ્રમંતે
જાણવાને ^{જાણી} જાણી ન સુધવા ફરી એ સુધવા પોતાનું લખે
નામ જિંદગીમાં વાળ્યું. એ પાછલી અર્ધપડીમાં દેલ પડી એકું
~~જાણી~~ આ એના જાણી ન સુધવા ફરી, નર ન પડે જિવનનું
સુધવા આરંભ્યું. એ સુધવા અર્ધજીવિ પૂરીકે રહે. "આ
"જિંદગીના એમાં પરમાણી. આ દાદાજીના પ્રમંતે, આ
"મોટા કાકાના પાંચે પરમાણી" - એ માણે સંજોગનું ફરી ફરી
~~જાણી~~ ઉપચારના ~~જાણી~~ જાણીના બાળે કાંઈ, ઉપચારના
આ રીતે અપાત્તે ફરી પાંચે તેને જિવનની સુધવા
માંથી, એ ~~જાણી~~ જાણી નર ને જાણીના માંડ
~~જાણી~~ જાણી એને નર ને જાણી જાણી. આવા પ્રમંતે
અર્ધપડીમાં મુક્યા રીતોમાં મોટેથી ઉપચાર છે, પાણી ને
અવશે આંતરનું સુધવા સંજોગને એ ઉપચાર કાઢે છે તે અવ ને
જિવન સંજોગના હશે ને તેનાં અર્ધનું માણ તેને માવડે

૫૪

ખ. ૬૪

વિસ્તારમાં અને શાન્ત આગળ ફરે છે એક જગા શાન્તિ રૂપે
 વિસ્તાર છે - ~~સમગ્ર~~ શરીર સુખદુઃખ અનુભવે, મોં ગામગાંધે અને
 સુવા મોકે, મોંપણ અને તિરાળ આગળ સંધોધિન સમસ્ય પડે છે.
 શેતેકા જેવા ભાવજાતીની જગ્યાએ સોમના ચૂર મારાજ ત્રીસોની કાજા-
 ની ~~જા~~ ફાલવામાં આજા પતી અને તેમાંથી સંધિર વહેતું નવું પડે
 તે કાળે શરીરકે વેદના પી તે દોડતા પતે અને નરકડતા પતે. તે પછી
 એ જે દોડાંદોડ કરતાં કરતાં અને નરકડાડ કરતાં કરતાં એ મહામા મે
 અને પાસે બેઠેલા સ્ત્રીઓને ભાવો પડે છે. જાણીને અને તે ઉપદેશ
 કરતાં કરતાં બેઠેલો દેલ પડે. તેમ બસતેલ પડે એ શરૂ આગળ
 બધી તેમ આવી વેદનાઓને પ્રસંગે ~~જા~~ આવા ગામગાંધે જાણવા ઉધિન
 - તે કેવળ નરકજિઓજાં પરિભ્રમણ છે ને - કાંઈ તે જાણ
 શરૂ આગળજીના પ્રતિભાવેક જી - આજી જ જા શરૂ આગળ
 સંધોધિન રી શરૂ છે અને તિરાળ ફરેવા છે. સામિતજા
~~મહામા~~ શેતેમે વી ઓર મહામા એક એક આમનાંદેક
 વાજા આગળની આજી પ્રકૃતિને ઉદ્દેશીને શે છે. જાણે શાન્તાની
 નરક જીતે ~~જા~~ જીતે જાણે કંઈ અને નરક પાછે જે શેતેન
 કરાવે જાણે તે નરકજિનીજાં જાણે જાણે સ્થિ એકાદ તે સંધિ
 સાથે દેઈ શરૂ છે અને જગા રીતે સાથે દેઈ શરૂ છે તેમ
 ન રીતે જી સાથે જાણે જાણે પછી સુધી શરૂ છે - એજે
 પાછું આગળ સ્થિ તેમ જાણે પાછેનાં કસબ પછે તેમ
 શરીરકે સંધિ જાણે મોકેનાં સાથે એ જ શેતેનાં મોકેનાં જીતે
 જાણે વિતેનાં પાછા શરૂ છે એવા જિજ્ઞાસુ અનુભવ વિરલ
 છે પછી છે જાણે. સ્થિમાં સાથે પાછાં મોકે દેઈ છે સ્થિમાં
 આ સ્થિમાં જાણે છે અને તે અનુભવનાં કસબ અને એકાદ
 નારી જે આ સ્થિમાં દેઈ છે એવા અનુભવ સ્થિમાં વિતેનાં
 વિરલ પ્રસંગે પછી દેઈ શરૂ છે. જાણે જાણે સંધિમાં

[illegible]

અ. ૬૬

જાન્યારી માસે જાતે ~~અને~~ નામના હાથે ~~પણ~~ ઉપર લાલ
દેતો લાગતો હતો. એ સ્ત્રી શો હતો? તે દેખતો કેમ નહોતો
તો? "નૃણાં છિન્નિ મનસાં નહિ મદં પાવે રતિં ન કુથાં।

"મત્યં બુદ્ધનયસિદ્ધિ સાધુવદ્ધાં સ્વસ્થ સિદ્ધિજ્ઞાતે ॥
"મોક્ષાન્માનસ ત્રિભુવોપ્યમૃતસ્ય સ્વસ્થાસ્થ સ્થાને ગુણાતે।
"કીર્તિતિ પાલક કુરુચિતે કુરુવ્યામિત્યતો લક્ષણમ્ ॥"

અમારીમાં મારા પાતે વસારો કરો પણ સ્ત્રીમાં લીલ પ્રેમની
બીજાવતો તે સોભાવે નહીં અને જેવું કહેવું નહીં. એના હાથમાં
સા મુજબ પવિત્ર ચિત્રમાં વિજ્ઞાનમાં ~~જોવામાં~~ એમ તેને
બોલાવવા કરતાં એ ચિત્ર લોકમાં મને વધારે મંત્રોષ જાગ્યો.
એવું મુખ એ સ્ત્રી ગાતું દેખાતું હતું પણ એવું ચિત્ર એ સ્ત્રીના
અર્થમાં હતું. એના હાથે એ ગાળતો તાલ દેતો લાગતો હતો; પણ
જાહેર લોકો સ્ત્રીકારીના એક એક અવરવરને મનમાં ઈસાવવાનો પ્રયત્ન
કરતા હતાં, મને નૃણાં છિન્નિ - નૃણાનો છેદ કર - એવો ઉપદેશ
મનમાં ભરી દેઈ તેની નરાતું એક નહીં એવું સ્થિતિપૂર્ણ
કરીને જા એ ~~જે~~ જેવો પ્રેમનો ~~જે~~ હતા. એના બોલામાં
પાછો પડ્યો, મનસાં - મનનો ભગ - એ ઉપદેશ કરવા વળી
હતા પણ જેવો દેવો તે નક્કી પણ જેવો ~~જે~~ હતા અને પછી
એ ~~જે~~ હતા અને નક્કી ~~જે~~ મનમાં પડ્યા, અને એ સ્ત્રીકારી
એ ~~જે~~ હતા એ વિધિની એ હતા ~~જે~~ એના ચિત્રમાં ભરી
એ ~~જે~~ હતા એ ~~જે~~ હતા એ ~~જે~~ હતા એ ~~જે~~ હતા એ ~~જે~~ હતા એ
એ હતા એ ~~જે~~ હતા એ ~~જે~~ હતા એ ~~જે~~ હતા એ ~~જે~~ હતા એ
એ હતા એ ~~જે~~ હતા એ ~~જે~~ હતા એ ~~જે~~ હતા એ ~~જે~~ હતા એ

જે "નૃણાં છિદ કર! હાનું સિદ્ધ કર! મદને સ્ત્રી કર! પાવ ઉપર
શીતિ કર. સત્ય બોલ. સદ્ગુણોને મારો અગ્રસર. વિદ્યાનો સિદ્ધ કર. મારાં
માનસાં. શત્રુઓને પણ મારાં કરી લે. પોતાના ગુણોને પ્રચલ
કર. કીર્તિને પાલન કર. અને કુ:ખ પા દેવો કર. કાવળ આ મને સમજાવે
હાથે પાલન

وادی - ۲۱

[illegible]

જીવનકથાનું પરિચિહ્ન.

સ્વયં:- આ પરિચિહ્નનો અર્થ માગ ગુજરાત છે અને
અર્થ જેટલો છે. એના તર બંડ છે. ૨૧મ જ બંડમાં આ
સેબકે લીલાવતીને લખેલા બે પત્રો છે. જેને જુનાગઢમાં
તેજા સ્વયંગદમાં રૂંટેલી ભારે તેજા આપ્યા અને મારે લખેલા
છે, ત્યાં તેજા પડોરીમાં મળેલ કુટુંબમાં રૂંટેનાં. એક કુટુંબ
જે રા. રા. હમનલાલ હરીભાઈ પંડ્યા, બી.એ., જુનાગઢ હીવાનના
સેક્રેટરી, છે હડે, અને ૧૧. હમનલાલનો મેંબંદ જીવન-
કથામાં કહેલો છે. આ લેખક કિપર લીલાવતીના વ્યાધિકાર-
માં સંસ્કારના રા. હમનલાલે પત્ર લખેલો તેમાં સ્વયં
તેજા જીવનકથાનો કુટુંબમાં માગ તેમજ વાંચેલા અને તેની
સ્વયં તેઓ કાંઈ સ્વયંકાર્યોએ લખે દિવે તે જ લીલાવતી વિ-
દ્યાદિ સાથે તેમજ મોકલેલા તે. આ વાંચેલો તેમજ માગ
વાંચેલો તેમજ પાછો મોકલેલો તેની જોડે એક બીજા પત્ર
આ લેખકને મોકલ્યો. પંડ વાંચેલા તથા હજી બંડમાં તેમજ
આ બે પત્રો છે તે જેટલોમાં છે.

જુનાગઢમાં લીલાવતીના પડોરીમાં બીજા
જે કુટુંબમાં મળેલ રૂંટેનાં તેમાંજ એક રા. રા. હરજીરામ
પંડિતરામ પંડ્યા (તેજાને જુનાગઢના સરચાર્યદાસજી) જે
અને બીજા રા. રા. ગણપતરામ અજુપરામ ત્રવાળી (તેજાને
જે આ માગમાં કહેલો) લખાના કોબરી અને કુટુંબમાં
ઈન્ડિયન રાજકુળ, એમ બે કુટુંબમાં રૂંટેનાં. આમાંથી રા. હરજી-
રામનો જેટલો પત્ર પંડ દરીયા બંડમાં છે અને રા. ગણપત

રામજી યુગરાજ પટેલ અને જીતેશ પંડ્યા

[illegible]

જાન્યારી ૧૯૫૫ ના રોજ પંડિત શ્રી -
 આ લેખકનાં વિચારોમાં તેના વિચારો -
 વિચારોમાં રાજા જમણેશ્વર મહારાજે જુદા જુદા સમયે
 રીતે રીતે. આ લેખકનાં વિચારોમાં રાજા જમણેશ્વર
 મહારાજે મહારાજે પંડિત શ્રી "લલિત" નામના લેખક
 નાં લેખકનાં વિચારોમાં રાજા જમણેશ્વર મહારાજે
 તેનાં વિચારોમાં રાજા જમણેશ્વર મહારાજે "લલિત" નામના
 રાજા જમણેશ્વર મહારાજે - આ લેખકનાં વિચારોમાં
 રાજા જમણેશ્વર મહારાજે - આ લેખકનાં વિચારોમાં
 રાજા જમણેશ્વર મહારાજે - આ લેખકનાં વિચારોમાં
 રાજા જમણેશ્વર મહારાજે - આ લેખકનાં વિચારોમાં
 રાજા જમણેશ્વર મહારાજે - આ લેખકનાં વિચારોમાં

એનો ૫૨ સહભાગી.
અગાધિવાસી બંધીને કાઢી કાઢના દરિયા-
ના રાશી ગોધાવદાને વિલાસીદાસને જેટલો ૫૨ છે,
તેનો ૫૨મો માલગારનો રાત્રીમાં અને ૨૪૦૦૦ના-
ગરના રાત્રીમાં ઉચ્ચ અધિકાર ૫૨ ગોધાવિ વાપરેલો
અધિકાર છે. દરિયામાંના કુટુંબના કાઢના પાંચેલો કા-
લેકરના કુટુંબને ધનના કાળનો છે. નાનકડાના કુટુંબના

આ લેખકના જ્ઞાતિભક્ષ્યમાંથી નડી-
 ઢાઈમાં એક યુવકસાથ છે તેમના વાંચિત સામાજિક પ્રશ્નો
 એ તે સામાજિક લાભાવનને વિષયે થયેલા પદ્યોના
 ઉદ્ભાવ શોધી ખંડમાં છે, અને તે સામાજિક લાભાવન
 આજીવન રા.રા. કોંડાલાલ મેવરાઈડેર વાંચિતો પદ્ય
 તેમના ખંડમાં છે. તે પદ્યો રા. કોંડાલાલ પદ્ય સંગ્રહમાં

ભાંગેલા સ્વપ્નામાં પ્રેમને વશ થઈ દેવ બને સ્વાર્થવાદી
 થયા છે. અને.

હાલવાળા ભ્રમમાં ઉપર યીતિ રાખનાર
 વગીઠા શીડોડ્ડારમાં તેના ગુણોનું લિજા લિજા મર્યાદા
 રૂંધેલું બાલ થી રહે છે, અને ત્યાં તેની ભવમર્યાદા આ
 તેમના ઉદ્ધારનો સુગમ પાપ સંગમ થી રહે તે તે
 યીતિયાન થઈ ગયેલા અને તે યીતિયાનારાઓના
 હૃદયમાં મારે ઉચિત છે એમ ભાંગેલા અને પરિશીલ
 આમ ઉમેરેલું છે.

(9) 2.1 හි ~~(1)~~ 63 න් අනුගත වූ 24 ය. $\frac{24}{63}$

ਅਨੁਮਾਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

1000.00, 1000.00

दि. २५. ११. १९५०:

તાજીની આ લરકીમાં લઈને મારા લરકીની
 ઘણા રત્ન લઈને લાખે. રત્ન તારો રત્ન નથી જે ઘણા મોલ
 મેળીને થયા તારો રત્ન નથી તેથી બધું ફીકર થાય છે.
 મારે આ રત્ન અહીંથી કે લઈત રત્ન લાખને જે લેના
 તારા શરીરના આંખે ભાગીના સમાધાર ખરે ખરા
 જે પુરે પુરા જે હોય તે લાખને જે હવે રત્ન નથી આપે તે
 આજની આઠ દશ દિવસે થાડે જોઈને ઈચ્છા ફીકરને
 કે કોઈને કે જુનાગઢ લઈ લેકલા મોલનીશ. મારે વજાર
 રખાલે રત્ન લાખને જે આપસી કે એવા ફીકર ફીકર
 ન લાખને હોય તે ફીકરે આજ આજને કરોશ મારો જે
 શરીરનો હરકતથી બધું લાખને મોલ હોય નહીં તે ઘરમાં
 થા કોઈવાસે લાખાવને અપવાદ હરમુખસામને કહાયને
 જે લાખને.

તોરે શિખરે આપણમાં તેજ તારું સર્વ
 બાળમાં મારે ગુણ હજારોનો અધુરો રહેલો રહેલો
 મધુર મારે રેલો તારે ત્યાં સર્વ માંદો છો પછાતો
 પડો રહેલો છો. ને તને જે કંઈ વિદ્યા અપાઈ હશે
 તે પગને આજુ કંઈ સંપૂર્ણ રાખે તને આપણા પાપને

માટે હું આપી રહેલો જાણે તે એ વિદ્યા અને ભક્તિ, પોતા
 વું હોઈ પાછો-આ વખતે તમે કામનાં ભાગનાં મહેનદારી
 માટે વળી વિચાર કરી હોતો તમે મનમાં કંઈ બોલ
 અપાવેલા કોઈ મોટે વખત આપે એટલું જ મને
 હાથમાં રહેલું છે રહેલું છે તે આ જિજ્ઞાસુ ભાવના છે
 તેનાં આરભી મહત્ત્વ લેઉં છું તે દિવસ મનુષ્ય કરે એ-
 વાસના રાખું છું. હું મનુષ્ય છે તે જોઈ, સમગ્ર દેશ ૨
 નહીં હો તે એ જ લોકે મનુષ્ય છે.

દિવસ મનુષ્યને દુઃખ આપે છે ભરેલા એમ
 ગણાય છે કે પાછા ભરે તે જાણનાં માણસને દુઃખ
 આપે છે ભરે તે એમ ગણાય છે કે તેનાં પાછા ભરે
 તેને દિવસે હો જો મને પાછા ભરે તેવાને શિક્ષણ
 કારણ આ જન્મમાં જેમાં મને ભરે તેવાને આપણા ભોગ
 એમ ગણે છે કે પાછલા જન્મમાં કિલ્લા ઉમેજો ભોગ
 આપણ રોતે આ જન્મમાં ભરે છે તે તે વખત ગણે મને
 આ જન્મમાં કિલ્લા ભરે તેવાને ભોગ સુખ રૂપે મન-
 વાનો માણ પાછો આપણે અને તે જો એક જો
 કહેલો છે કે

કળ્યાત્યન્તં મુચ્યમુપગતં દુઃખમેવાત્મતો વા
 નીચૈર્નિષ્ઠત્યુપરિચ્છેદશાચક્રનેમિકમ્મ ॥
 અર્થ- સુખ કોને સર્વે માન્ય રહેલું છે તે દુઃખ

[illegible]

કે અહુપા સાચું ને બેભાં તુરો હમી પાપને કે
દેખાર ભને આં અને આપણા સર્વે અપભારના
સુખ અને શાન્તિ આપે. ભયંભાને કોભા. પેરો
ભયે માત્ર મોતી મરોદેશમાં એકું મિત્ર અને ભાગ્ય
હજું. હું પરદેશમાં છે ને તુરો મિત્રિતિ અને કોર
ભાગ્યું જાણે મહા આ કામના વાચના નેરણું તું
શરારે સારુંદોર તો એ વાચના ભેજો હું સારી ઉપ-
દોશ કરે એરભાભને વિદ્યા સુખાદો મારે આ
પત્ર લખુંછું. હું પત્ર લખતો જાણે ને તું
સામાજિક લખું કોપણ લખણું જાણે. ભયે એ
પણ તારું ને ભયું આપણુંપણે. સુખભાગ્યું
ને અને ભાગ્યુંછું કે ને હાથે ભને વિદ્યા ને
સદ્ગુણ મળ્યાને આપણી આપણે ભેજે ઉત્તર
ભને સુખ કુપા દેખણે ભેજ ભેજે પેરોદો આ
પત્ર ભેજો જાન સારા કરશે. મારે સર્વેશભે મને
સુખમાં રાખને ને હાથ ઉપર વિદ્યાપત્ર રાખા
ભેજ કુપાના આપણે કોરોશી જાણે. ને હાથભે
વિદ્યાપત્ર રાખેજે ભેજે હાથના વાસાભે. જાણે
ભેજ પત્રના આપણે વિદ્યાપત્ર વાજ ભેજે કોરો
ભેજાવે મેજાણે. ભા. ૧૩મી ૨૨૫૬
મી. ૧૬૬૬૬૬૬૬૬૬ આપણે.

૯૧) આ ભિક્ષુકો બીજા ભિક્ષુકોના પાસે જઈને કહ્યું કે આ ૧૦ મહા
ભિક્ષુકોની સાથે આપણે

માણસ મારે અને બીજાને પણ મારે એવી રીતે
લોકો મુલને અને શિકારને મુલ છે એમ કહી જાય છે
જાણે એમ કહેવામાં આવે છે. તે પછી તેમણે એક પા
નમાં ઉપરે રહે છે અને બધું કંઈ લખવાનું નથી
તે માત્ર કહી ઉપર "બુદ્ધનાં છું" કે "ભગવાનનાં"
એવું કહી લખાવે પણ તે જાણે લખવાનું
રખાયું. એક કાલ જુનાગઢના સિદ્ધર જંગલમાં
ઉપર અને યુ. મહાભારતમાં ઉપર પાંચ ભાગે
છે કે સિદ્ધરનાં સંભારમાં અને સંભારમાં મોઢા
કોઈ ભાગે છે અને કોઈના સંભારમાં મોઢા ૧૨
તે પછી સંભાર એમ કહી કહી કોઈ ભાગે છે તેમ
કહ્યું. અને સિદ્ધરનાં સંભારમાં પાંચ ભાગે
જાણે સંભાર. અને પછી એમણે ભગવાન
સંભારમાં બધું રહ્યું છે તે પછી ભગવાન તેમના
સંભારમાં એવું તે બધું ભગવાન સંભારમાં
કોઈ ભાગે જાણે જાણે. અને સિદ્ધર કહે તેમ
કરવામાં આવે છે.

લોકો સંભાર પાંચ ભાગે ભગવાન સંભાર
નાં બધું ભગવાન ભગવાન કું બધું રીતે રહે રહે
કહે છે. ભગવાનનાં કહેવામાં પાંચ ભાગે મારું

પોતે આંધે છે પણ આપણે દેશમાં પુત્રાનું માત્ર
 માત્ર પોતા આંધે છે તે પ્રમાણે મને લાગે છે
 સંતોષ માનનારી પુત્રાઓની વિદ્યાર્થ અને પ્રભુ-
 કીર્તના વધારે ગણવાનું કરે છે. આપણામાં
 જે પુત્રા પોતાની અધુર કુટુંબનું કલ્યાણ કરે છે
 તેમાં અને તેમનાં માગેથી સંતોષી રહેવામાં પોતા-
 નો ધર્મ મને છે તે પોતાનાં માંધારે ઉપર ઉપ-
 કાર કરે છે. ૩૧૨૭. અને પુત્રને એ કુટુંબ
 આપનાર તેમાં પોતાનાં માંધારે હોય છે.
 તેજ પ્રમાણે સર્વમાં માંધારને પોતા જે ધર્મ
 તે આપણે કુઃખ આપે ત્યારે એ કુઃખ પણ
 ઓપદે રૂપે આપે છે એમ ગણી શકાય નહીં.
 એક ધર્મ તું સમજે છે તે બધું પોતે છે જે.
 એટલા સમજતા તેને ધર્મ આપી એજ એક
 એની અશુભ કૃપા ગણાયો. સર્વે જોતાં તે
 આપણા મહાત્માઓ એકું કરી ગયા છે કે
 ૩૨૬ મનર્થે માવય મિત્યં નાસ્તિ જલઃ સુસ્વ-
 લેશઃ સત્યમ્ । પુત્રાદુષિધનભાજોભીતિઃ
 સર્વજ્ઞેષા વિહિતા સીતિઃ ॥ (અર્ધ-અર્ધનિર્મલ
 તે કલ્પને તું જોતો અનર્થ રૂપ જ ગણાયો કરે છે

તેમાં સુખ તો લેશ પણ જ્યાં એ વાત સારી છે
જેના પાસે કશું છે તેને પોતાના પુત્રની

પ્રીતિ રહે છે એવા સંસારનાં સંત પડી છે.

૦૧૦૩૨૦

આજ કૃષ્ણ એવા છે કે

ન સંસારોત્પન્નં ચરિતમનુપશ્યામિ કુશલમ્ ।

વિષયકઃ પુણ્યાન્તં જનયતિ તવંમિ વિશુદ્ધતા ।

મહાશ્વિ: પુણ્યો વૈ શિર પરિશુદ્ધીતાશ્ચ વિષયા:

મહાન્તો જાયન્તે વાસંતમિ વૈશાકું વિષાલે જાતામ્ ।

આ સંસારનાં ઉત્પન્ન થવાનું કારણ એવું છે કે સંસારમાં

સુખ કુશલ હોય એવું મને દેખાતું જાય, અને પછી

પછી પુણ્ય કરી માણસો જે દુઃખ દેડ સુખ મેળવે છે

તેનું પરિણામ એકદમ તે વિશુદ્ધિ એટલે વિષાલ કૃષ્ણ

તેમને મને ભર દેવે છે. કારણકે મોટા મોટા પુણ્યના

મોડા એટલે ઉગલા વડે આપણે અનેક વિષય એટલે

દુઃખ વગેરે સંસારનાં સુખ સ્વપ્નાસંભવે દોરે તે મને

છે અને એ વિષય વર્ણને એવા મોટા ઉગલા વડે

માટે છે જે વિષયના મોગદના વિષયને સુખને કહે

વ્યસન એટલે કુ:ખ આપણને વસતુ થઈ પડે છે.

ઉત્તર: જોડાં બધું ઉડા અનુભવને વાત છે

તે વાત સમજાવેલા સમજાશે એવું લાગે છે

હું વિચારેલા લખાઈ.

આપણામાં લોક-ધર્મ કરે છે તેમાં મોટું ઈશ્વરને દસ
 જીવવાને માટે જ કરે છે. તે બધા લોકો તેમજ
 કાંઈક પુણ્ય થાય તે થતા નથી કે સંસારનું સુખ
 માટે એવા કામનાથી થતું અંતર્યુત કરે છે. કામના
 રાખવા એ એક ભાવનો લીધ છે. અને કામનાથી
 કરેલો ધર્મ સકામ કરેવાય છે તે કામના વિના
 કુલ ઈશ્વરને પ્રસન્ન કરવાને-ધર્મ કરીને તે નિ-
 ૭૬) શ્યામ ધર્મ કરેવાય છે. તે માણસ કુ:ખમાંથી બહાર
 વાળી તે સુખપ્રાપ્તિના કામનાથી ધર્મ કરે છે તેને
 ધર્મ સકામ છે તે ઈશ્વર તેના કામનાને સફળ
 કરે છે ત્યારે તેને કરેલા વસ્તુ આપે છે. આ
 સંસારમાં સારી કરેલાં સુખ માટે શરૂઆતી વિષય
 કરેલા છે. કામને શરૂઆતની પદ્ધતિ મળે વિષય છે.
 તે દૈવ મળે વિષય છે. આવા વિષયના કામનાથી
 તે પુણ્ય કરે છે કે ધર્મ કરે છે તેને તે વિષય મળે
 એટલે. તે પુણ્ય અને ધર્મ સમાપ્ત થાય છે તે તેનું
 ફળ પુણ્ય થઈ કરે છે એટલે વિષય પોતાનું ફળ આપ-
 વા માટે. મહા પુણ્ય કરી કલ્પ વેળા તેને કરી માણસ
 દૈવ મેળવે તે પછી દૈવ પોતાનું ફળ શું આપે
 દૈવવાળા ધર્મી-કર્તા અને કર્તા. હોય છે તે

દરબારમાં અને તેમાં બેસીને એ દરબારમાં
 એમ તરફ અને વાલુકા જે કંઈ પણ
 કે મને પાસે મને તે સ્થાનને ઓળખું મને અંગે
 આ મેં જોયું ના. ગુણે તેને પાસે મને તે. સામા પુણ્ય

માણસને ઓળખું મને. અંગે મનમાં, મંદિરમાં
 અભિમાન, અદમાઈ વગેરે ઉત્તરના પ્રાપ્ત. વળી
 પાસે અને ઉપર તેમાં માણસને એ દરબારમાં મને
 પાસેવાળું મને પાસે તેથી અનેક પ્રમાણે અંગે
 એવાને કુણી પાસે. આ સૌંદર્યે વિદ્યારાને છાત્ર
 ત્યારે અંગે. કમી તે સંગે ગુણે દુઃખ હોય
 કે અંગે ઉત્તર. મોડાને અંગે છે.

મને સંગે વસ્તુ શોધવા નહીં. મને સૌંદર્ય —
 મને સંગે હતા દરબાર ઉપર વિદ્યારા રાખા તેને
 અંગે પ્રમાણે તે સંગે રાખા તે કમી પ્રમાણે તે સંગે
 કમી કમી મોડાને છે. અંગે કમી પ્રમાણે માટે
 દુઃખ જે ત્યારે તે માણસ, પાસે એવું અંગે
 એવું ગુણે કમી આપણા પ્રમાણે તે તે માણસ
 તે માણસ સિદ્ધિ પાસે અને એ દુઃખને એવા
 વ્યક્તિના વેળા તે એ સંગે રાખા ગુણે છે.

ને એવે યોગ વાદનાં સોગં (કેવળે છે ને તેણું
 દુઃખ તર ફોવારે છે. દુઃખમાં આવી મોગ આવી
 એ સોગં) સિદ્ધિ થાય છે. સુખ, દમ સોદન
 મ. ગુણને સુખ મને છે પણ તેણું પારિણામ દુઃખ
 થાય છે એવે વિચાર થઈ આવનારને દુઃખ પણ.
 સૌખ્ય તેણું થાય છે. ને તેને દુઃખમાંથી એવું
 વિચાર થાય છે કે તેને પછી દુઃખ થઈ રહેલું ન
 મળે. તેને આવી મોગ સિદ્ધિ થાય છે તેને
 તેને મોગ થીથી ભવભ્રમને મને એવે ભવભ્રમ
 ને મરણ પછી સ્વર્ગ મને પણ આવેલો ભવભ્રમ
 ને શાન્તિ અને મુક્તિ મને છે. એવું વાગે એવું છે
 મુતંતકે ત હા સ્વારુપ શામ કલંચન મલતિ ॥
 અર્થ: જે મુલ એવે વિદ્યાર્થી કેવળ એવે શાન્તિ
 રૂપે રૂપ મળે તે તે વિદ્યાર્થી આત્મ સુખ
 છે પણ વિદ્યાર્થી ને તે રૂપ મળું નથી. પણ તે
 એવો વિદ્યાર્થી સુખને કે દુઃખને એવું રૂપ મળું
 એ તેને મળેલા વિદ્યાર્થી ફલિત રૂપ સંસ્કૃત મળું
 દેખાઈ છે ને એવું રૂપમાં નીચ મળ્યાં રોકાઈ છે
 તેમાંથી ફળિત રૂપમાં મળે રૂપને ને રૂપ એ
 એવું મળે તેવું ફલિત મને રૂપને તેને મળે

જુદી રૂપે આપણું જાન આપણું છે તે વિનંતી
દર્શાવે બહુવિધ એટલે એ વિગતમાંથી તમે આપણું
સુધારણું કરી આપો તે બદલે હું ખુબમાંથી સુખ મળે
અહરં થશે. બાળકો તે બાંહેધરું પૂરેલાં સમયમાં
પૂરે છે જુદા અનેક જગ્યાએ એ સંજોગો થાય છે
એટલે અનેક દુઃખોથી પડી શકે છે એટલે તે
સંજોગો છે એટલે એના પાશ્વર્ય વગર એકે છે.
એના જાતે સંજોગો થવા આપણા જુદા દુઃખોથી
પડે પામે છે તે વિગતની વચ્ચે એટલે જુદા
જુદા પામે છે, અને તે દર્શાવે આપણા કોઈક
કોઈકે તમારું સુખ મળે અહરં થાય છે પણ
અહરં થઈ આપણામાંથી કોઈમાંથી મળે સુખ
પામે જુદું રહે છે. એટલે જોઈએ થઈ આપણા
જુદામાંથી થા. આપણે એટલે અહરં થઈ પડે થાય છે

જો તે વિગતો મળે પણ એટલે જોઈએ
કોઈમાંથી દુઃખ પડે. મોંઘાં પડે પણ દર્શાવે
કોઈમાંથી આપણા જુદામાંથી દુઃખને એકે થઈ રહે
વળતે એટલે અને તેજુ સંજોગો થઈ આપણા
અગ્રમણું છે અને. તે બધાને એટલે જોઈએ

उत्तरे में श्वेतु नोडो हुतो ते लपुंछुं

विचार शाली च सुदूर दशी

दुःखो वषवा धुमि के सुखाय ।

लिं

जाले पले से सि पाले स्पुत्रम

गुंमि मदी दशी कि तुलो क नापि ॥

अपि - पिचार पागे अने दूर दशी पिता
 मेदिजे सुखने मरे आहुति मेरले हावना
 दुःख भरा सागरां पुत्रने मां मेदे ले लेना उदरां
 पक्षि मेरले लेपा पिता उदरां पक्षि ले श्रुं
 खरा समग्र पिछने मोनाद पितामो पितामो
 तातुना नापि कोनां लालुने मोरां मोरां दुःख
 हेमले अने लेनां अ लालुना पाम उल्लेखना
 कोना पाले लेनां शी जपार छे ॥

ने उमरे मरु अ पिचार हुता लेन उमरे
 लेने अ लालु उदरां मेर दुं खसना माहिंछुं
 जे विले लेपु मारे उल्लेख उमरे लेपु ले
 उदरां अना अना नाले - अ उल्लेख लेना
 आलनां न पक्षि ले लालु जिनाम रउ दम
 आदले शरमाय मवनिनां तालुनां रता
 गुंममि लालु पुनरा गरां छे ।

न. श्रु. गेदईन मना, अमरी छे ।

(3.11.21. 11/11) પાંચમી સપ્તાહના સ્થિતિ અંગેના રિપોર્ટ
૧૫

મુરત ભરણ પૂરા માગવામાં આવેલ
રીંગ

મિ. ૧૦.૩.૧૮. ૧૧. ૨.૨.૦૨ ૨૫૨ સિંગલ

મુરત. ગોવર્ધન સમજી -

અહીં સમજી ઉપરજ મારા મુજબમાં આજુ કિ, અહીં
એવું જોઈ રહ્યું છે કે જે મારા કહે, તે સારું છે
ગંધ, અને એજ લાભાવની એ સ્વચ્છતા કહે.

જું સમા જે વધે જુના મઠમાં હતાં રહી. તેમાં
૨૦-૨૧. મહિનાઈની ભેટના હાથમાં જ હું રહીને એવું
એ એવું મળેલી કેવળ હો, તેજા ઉપર સંસ્કાર અને
જાણી રહીએને અગુરુરૂ કરના વેગે લઈએને ભેટને
જું સાંદરકાર માનતો હતો. અને મારા રાજી તેજી
સ્વચ્છતા એવું હો સમજી લગુમીયુ થોને અગુરુરૂ
જે સંતોષ માનતો હતો.

એવી પ્રમાણ વિશેષમાં આવેને જુલ માટે શીક
થો સ્વામીકે છે. ૧૭૫ ૧૪૫ આરંભમાં લગુરુ
પ્રમાણે આવેને જું 'મુરત માનું છું. એવું આવેને
આપનાં આવેવાનું સ્વચ્છતા જ કરતાં અમે ઉપર જોઈ
અને આપના કુટુંબ પ્રતિ આ સમજમાં અમારો અંતઃકર
હો. શ્રી સદ્માપ પ્રકર કરી પિરમાએ છાએ. કેમકે
મુરતે પુર્વે જુના સે. ગાળાવાર અગુરુરુ પ્રમાણે
જા. ગાળાવાર

(4) 21-21-1902. 21/21/02. 21/21/02. 21/21/02. 21/21/02.

4.

Ganagur.

6-1-1902

my dear Goverdhanbhai,

I have been watching with great anxiety the progress towards recovery of our Lila-bati Bani and the accounts which were received some days ago being hopeful I was under the impression that she would regain her health in course of time. But I learn today from my mother that she has again had a relapse & and that the condition of the poor dear girl is critical.

I can well imagine how you who are on the spot feel to see a dear pet child - reared with as much care and attention - fast sinking in spite of all the medical aid a fond father's love could bring to bear on the case. Truly, the privations & exertions she had to make in order to keep the family-wheel going & going are at the bottom of this evil. & & All we could do was to sympathize with her & lessen her burden as far as practicable. You have spared no pains to keep her contented and happy, but her physical constitution has proved too weak to resist the attacks of fever & brought on by a sensitive mind & and work without rest or proper nourishment. May God in His mercy spare her & give her long life.

With best wishes to all,

Yours very sincerely

C.H. Pandya.

100

(5) 21-21. 80x0600 071010 4 5000 21 623 071 421

Nadiad, 7-8-03

My dear Govardhanbhai,

I have gone through - with much painful interest - the portion you have already written, and let me acknowledge that I could not prevent ~~te~~ tears from spontaneously overflowing in my eyes when I came across certain passages - episodes - which I knew but too well.

I had a very high regard for the dear deceased, but ^{your} present effusion of heart has disclosed certain precious traits in her character which I had not the opportunity of being acquainted with ~~to~~ and which hardly any one else but those nearest her could expect to be acquainted with while she was alive. Such a noble self-sacrifice is indeed exemplary, and I doubt not but that the ~~publication~~ publication of this small book will render ~~benefit~~ numerous readers who suffer more or less as

22
she has suffered.

Your exposition of her high moral character has increased my regard for her a hundredfold, and the fear that I may not be able to control my feelings if I try to speak about her to you in person deters me from seeing you again, and therefore I return the manuscript herewith with thanks.

X X X X

Yours very sincerely
C.H. Pandya!

212

more valuable additions to her own intellectual calibre and moral stamina, - Things for which credit was due to her own soul rather than to any heredity. I do not so much feel her death as her agonies in life and death, and it is an uphill task for my philosophy to conquer my mortal feelings for one so sweet, so virtuous, and, if I am not dotting, so great too. Nay, the very fact that I have been able to pick up my fortitude and philosophy as far as to bear all my previous record of my hardness of heart on similar occasions in my past life, makes me shudder at myself. Her mother also, ~~her mother also~~, though disconsolate at times, shows an unexpected fortitude which surprises all here. I am almost inclined to be superstitious and to give credence to the idea that the stout soul of the departed is extending her sacred shadow from the invisible world and screening her late parents from the frailties of bereaved worldlings. It was the great anxiety of her life while she lived to conceal her sufferings from me, and she openly and

(2nd) and at the last moment severely rebuked
 her mother for not showing that fortitude
 which the philosophy given to her & to her
 mother by me ought to have enabled them
 to pick up. At least the child's own example
 in the direction serves us for a lesson, and
 we try to follow her wishes and her noble
 example in memory of her.

The usual custom of our caste would
 have compelled ~~our~~ our family to keep ^{up} a system
 of wailing and weeping through the year. At the
 risk of being disapproved by some, I mini-
 mized the whole thing into a noontime ~~was~~
 mourning and weeping for the ladies for the first
 nine days, and substituted a bit of the ~~good~~
 laugh to her for the hour of evening or 8 1/2 p.m.
 Yesterday was the day for even that last shade
 of her death to be over. A vision of life and
 death has passed away from my worldly-
 presence; and believing as I do in one
 all-permeating Unity of Soul Divine, I try to
 look upon her as still alive in a higher form
 and in a stage where He that has taken her
 will take me too.

Yours sincerely
 Govardhanram M. Trepalun

21

(6) 21.1.1900. 21.1.1900. 21.1.1900. 21.1.1900. 21.1.1900.

Bombay, 19.1.2.

My dear Govardhanbhai,

I am in receipt of your letter. Never, since I had the good fortune of coming in intimate contact with you, have I seen a writing so eloquent and so feeling come from your pen. The way in which you describe the deceased and the conflict of your feelings at once brought tears into my eyes. It is true that, when out of the fullness of the mind the heart speaks, its speech is as feeling and simple as it is eloquent. When the innermost recesses of your heart are moved - and it is only excessive grief or joy which does so - involuntarily you speak a language which appeals to all. Grief chastens our feelings, and, in that chastened state, one heart responds as readily to the other as things like each other are expected to do. My feelings for her and consequently my grief for losing such an exemplary soul are genuine: they yield in no way to those that are entertained by her nearest and dearest relatives and consequently it is that I find my heart also beating in unison with yours and see the struggles that has more than unmanned you. The least tribute that I can give to her memory is the wish that, if one is fated to have a daughter born to one, may she be another Lilavati!

21-4

When I was at Nadiad, I was & almost-tempted to tell you that it was strange to see Lilavati being the mistress of some of the best qualities of our race, which neither you nor Lalita Chhabhi possessed. But I thought I would be going far beyond the limits of my regard for you if I said so. As I now see that independently of that you too have come to the same conclusion, I have no hesitation in saying that I fully agree with you in that ~~regard~~ respect.

x x x x x

I am indeed glad that in observing these obsequies - you have paid all regard you can to the favourite bent of her mind. "Sweet to the sweet", says Hamlet somewhere in speaking of Ophelia. Similarly Bṛiṅgāś rearing is but the fitting offering that we mortals can give to the shade of a departed and immortal soul that had all the (simplicity and all the) guilelessness of the saints and Rishis of those far off days. Time of course will do his work and the keenness of the blow become dull by & by; but the example she has left behind her will have its brightness, I hope, never dimmed.

x x x

Yours truly
Krishna Lal

(20) २१.११. १९३५ ई. १९३५ ई. १९३५ ई. १९३५ ई.

Panaji.

9th January

My dear Govardhanbhai,

Extremely sorry to learn
that poor Lilabati is no more. I
have never seen a girl so quiet, un-
assuming, and virtuous. May her soul
rest in eternal peace. Pray accept
our sympathy and consolation. With
best regards,

Yours most sincerely,
Harasankham.

(91) 21-21. સુધામણિ વિવિધ દર્શન મંત્ર મંત્ર પ્રત્યક્ષ

My dear Govardhanbhai,

I was much grieved to learn that after all poor Lilavati could not be spared. The memory of her lovely disposition, virtue, & wisdom will ever remain in the hearts of those who had the privilege of knowing her. May her soul rest in peace eternal.

x x x

With kind regards

I remain

Yours sincerely

Gopaldas T.

Shikore,

15/1/02.

221

under the 'F. F. F. F. F. F.' system of conventional
life, thus wither and fade like martyrs of
'F. F. F. F. F. F.' before their prime (? time ?), and
then the stern Reality converts, for a while,
even the 'Philosophy's Accepted Guest' en-
gulfed in deep sorrow, to regret the seeming
failure of the active optimism bringing
home the positive truth of the so styled Dream
Land of F. F. F. F. F. F. wherein she, a sweet-
soul, may rest in peace 'to be an echo
and a light unto Eternity' in order to
guide the suffering humanity below! Amen!

Pray do convey my faltering word
of condolence to my saintly and motherly
Lalita Beken.

x x x x

I am Yours

Respectfully

Jannashankar M. Bude.

But it ought now to be the sincere ^{and} ~~work~~
prayer of all who are bound to your family
with ties of affection or relation that the
misfortune - heavy as it is - may end there
and be not the future cause of greater mis-
fortunes. It is my earnest prayer ~~that~~ to the
Cause of all Causes that he may give Ben
Lalā, you, Ranchhodhai & all his members
of your family strength enough to bear his heavy
loss and misfortune with calm resignation.

I remain,

Yours ^{very} obedtly

Kaniyalal J. Gajnik.

મી. ૨

સંસ્કૃત કાલ - ભાગ, ૧

અને આ

પ્રત્યક્ષ.

(૫૫૫૫૫)

ત્રીયમઃ— આ પદ્યમય મગધીય કૃતિય સ્તોત્રીય લાભાવન
જાણકારીય કૃતિય મિત્રાચારીય સંસ્કૃતિય વિદ્યાર્થીય દ્યુતિય છે.
એ સંસ્કૃતિય દર્શાવનાર કૃતિયના નામે પદ્યમયમી "સંસ્કૃતિ" ના
જાણકારીય એ સંસ્કૃતિય કૃતિયના જાણકારીય જાણકારીય સ્તોત્રીય
સંસ્કૃતિય છે અને તેના નામે એ કૃતિયના જાણકારીય સંસ્કૃતિય
જાણકારીય એ જાણકારીય કૃતિયના જાણકારીય સંસ્કૃતિય છે.

ધામી ધામી ચાલો તું અંભીયા કંઈ કરી કરીએ કામ, કુલ
 કુખો સ્વર્ગરજું દેખો કુટુંબ જે ગામી તારા જાત ! ધા.૧
 મુન મસ્તકમાં કલ્પિત જન્મી મુણાચુનરી અભિનાત !
 મુન શરીરથી તેથી અધિતર જન્મી તું જ ચુનાત ! ધા.૨
 તપ તપો જે મુણીયલજું, પામી એને ફલસંચોગ !
 લેખ નામો જે, સફલ કરો તે, દઈ દુઃખાન્તે ભોગ ! ધા.૩
 (મુન ગુરમાંથી કંઈ નવ પામી, પામી તું માન પ્રજોદિ,
 જાલા ચારંધી ~~જાલા~~ પામીજું જીવન તા કિંક્રાઆત્મિ-ભોધ
 ભાગીરથ પદવીને ભાગીરથી અનુસરીને લી રીત, ધા.૪
 અનુસરી મુણીયલની પદવીને તું એન ગણીનવનીત
 નારીજન્મજું ~~જે~~ નવનીત એ ગણી ધાર્યો તે એહિત મોખ, ધા.૫
 વીરો વાજું તૂને સૈન્ય ઉપાધિજું, પણ નવ ધાર્યો ફોખ
 બિકર ઉપાધિ ને આધિ વિષમ ભરી દોર અંધારી રાત, ધા.૬
 તેમાં એકલડી અનાથ ભરતી જે ભૂલી પડી નલગાર. ધા.૭
 ભૂલી પડી ન તું સ્મરતી મનુને, તે ખતરી અંત જ્યોત,
 પ્રેમ ન પામી, પ્રેમને ખોરી, પામી પરમખદોત, ધા.૮

એવું અર્થ અનર્થ થયો, ત્યાં પ્રત્યેક નહીં રુખતેશ,
 તોય ન હૈય ધર્મ જે, જાણ, દીકો ન જુનમાં મેશ !
 તાપત્રયકા તપતી પીડાતી આંસુ ન ધરતી જુ, બેન,
 વૈદ્યસમો પ્રભુને ગણે તેને સાંપતી ફૂલનો વિવે !
 ખાસ પ્રભુની મળા જુ ન યામે, તે યામે જે પાસે મેમ ?
 મારધુરંધર પુત્રી ! જુ મુનશિર-મારથો ડરતો હમેશ !
 માતપિતાના શિરપર દેખા માર, ડરી દિનરાત,
 તે જુ જેતી માર અતુલ નિજ, મહેતી ન મેઈને વાત !
 ધૈર્ય ધરી ધરી ધૈર્ય ધરાવ્યું, જે, મધુર હોધા ઉપદેશ,
 જનની તારી ધર્મજીવ શિષ્યા, જુ પામોં રૂપ પરમેશ.
 બુદ્ધિથી વાદળ વેરી ઉપાધિજુ દેવા જે માંડ્યા ચલન,
 આધિનો જાન ઉમેલજુ હોજુ મેં આર્થદુદય જુન રતન.
 આધિ ઉપાધિ જુ અતુલ ભલથી મેરી, જાણ, પ્રેર પ્રયાસ,
 મેમલ દેલતા નહીં હારી રહેતાં વ્યાધિનો ત્રાસ.
 દોષન દેતી દૂષિતને જુવ પ્રીતિ પરમ ઉદાર,
 ધર્મ પ્રયત્નો ગિણી દેલતા મળુ આશ દેરાવર સદાર.

૬૦૬

૬૦૧૦

૬૦૧૧

૬૦૧૨

૬૦૧૩

૬૦૧૪

૬૦૧૫

૬૦૧૬

દોષ મંજુબને દેતી નહીં તે દેવ ઝંજુને મ્મ ?

તાતના વાતજ ઈશ્વરની મર્તિ પ્રજાનવ આણતી હૈમ.
૬૧૦૭

પગાંની યમનાં સમજી ગયા હુવં શારવા તાત રફીર,
સજવ તથાં સઉ પક્ષીને સ્વેચં પંક્ષીનો વિચોગ. ૬૧૦૮

દર્પણમાં દેખાતી નગરો જેનો આરંભાર,
તેજું દર્પણ આત્મસ્વરૂપ, તે શોધું તે મુસાપાર! ૬૧૦૯

૫૦૫. મહામુદાના જે રુચ્યું પુછી પિતાને મમ્,
રમરણ તરવ્યો ન રમરૂં દેખાતો શું મુનને મુરો દમ્? ૬૧૧૦

મોગનો પૂર્વજું પ્રારબ્ધ અંદાયાં, પામી ઉડા સંસ્કાર,
દુસ્તર તપ તપો, બાલતપસિવની, શોધું તે નિજપરદામ. ૬૧૧૧

આમજિત મુજ અભિધિ થઈ, શોધાનો સ્વરૂપ અદ્વાત્મ,
રશૂલને રશૂલમાં રાખી આવી ગઈ નચાંગુજ મુજ પદમા-
ત્મ! ૬૧૧૨

સ્વસ્ત-ભોલાનો, ભીલાવતી! તે મયવ્યો આ સ્વાસ્તે ઠીક!
૬૧૧૩

સાધી બિનારૂપિય મુને તે મજલું અંદા નરસાજ.
૬૧૧૪

સ્વાસ્તનું નાસ્ત એ મજની, જે ગઈ પડદાની મિહી !

ગઈ પડદાની મિહી રૂં, ડું ની! ઉમો રહે હું બુદ્ધ! ૬૧૧૫

ઉમો રહે ફઈ નાં પા નજર, તે ફઈ નાં ફા રશો વા? ૬૧૧૬

મેઈ અનુનંદું એ રુચ્યું ગુનમેજ, પણ દેઉં નિવાપ. ૬૧૧૭

૨૦૪

૧૧

(ગુજ નેનાં જંઈ યાંત્રામુસિલની જગામાં હશે એંડી આજે,
તે સહિત, નયાં હોયતું ત્યાંડાં. દેને ગુજ યાંત્રા-૨૧૫.

જીવતું મરતું તેં જાણ્યું મજાન્યું, વિદિ દેખાડી દોડ,
એ વિદિમાં આ છે તે વિદિ ગુજ નેનાંને તજો રાજા !

લોભવલી મુજ તબોં દુમ્મ તેં તબોં રીરૂઢિ રાનાડા
લોભવલી એવા જામોં તે લેજો જેજોં યોની રાનાડા !

(૪) બા. ભ. ૩૦ અં. ૭ અંક ૮.

એમ મહાસંતોષ યુગાવતી કીપતો મુન પરિતપ,
 મવરાગરદા ઉજરવાનું, પાસતી-દર્મજું નાવ. દાન૦
 દર્મનાયમી એમ જું તરતી, ચાલવતી ચંતુર યુતિન,
 ઈશ-વાયુની ખેરી ગર્જનું રોગ પેલે પાર. દાન૦
 છુટી જું મત્તી મવતી બાવ ન મપી, દોડો પતીત સંસાર,
 દોડા માલને લાલ ન નુકાં, ચાલી પરમ પ્રમુ પાર. દાન૦
 જે રૂપ અમદા દવાયું નાલી, દેશ તે પ્રમુ નાવ,
 વિદ્યુ જિની મૂર્તિ! જે સમગ્ર નશાન ચરતું પાવ. દાન૦
 પશ્ચિમભુજિનો જે નીવડ્યો, હવે ગરુડે આમ,
 પુત્રી મરી જે માત બની મુન, સમજે જે દીધા સાર. દાન૦
 યોગ્ય નહી આ રેંક મારું ફેવાનું ચરતુજ કાન,
 આસ પ્રમુનો જે મુન તરતી, સોંચો તે પ્રમુને આન,
 છુટી બંધનદા, છુટી સંપત્તીનિદા, પામજું પ્રમુદ, દાન૦
 સંતોષ જે ધરતી ધરાવતી. પામ પ્રમુદિ રહેન! દાન.

(૭) લા. ગ. ૩. પં. ૩.

(૧) બુદ્ધિના ગુણ વિજ્યાયા ઇલાઈ! બુદ્ધિના એ એ તે ફાલી!
 માઈ!

એણે દર્શ વૈશે ઉભારે પ્રવર્તતી દેઈ સી. કાલ;
 સમજ્યો જે ન, પણ સમજી દતી જે, વિદ્યાન કાળેએ નાહો!
 બુદ્ધ

૨૩ ગુણ સંસાર સુસાર થવા ગુણ જનની ફરતી ચલે,
 માગ્ય બુદ્ધિજનું નાંખતું દુખમાં એ રૌંધે એણે રત્ન! (૨)
 એજ વસ્તુ ખપી ગુણને અમ આપી, કદમ જડી રાખી,
 ખવરેદેપડું રત્નાંતરી જે ન વિદ્યાપરિપાટી. બુદ્ધ

દેણના ગુણ જેની દતી ગુણ વિદ્યા લધુ પરિપાટી,
 પણ ગુણ ગુણરક્તિંગા ^{સાં} રક્તિંગા દોઠ બળવાળા.
 ખવરેદે ઈરછતી પામી લઈ ગઈ રક્તિંગા એ રાખ;
 પણ ગુણ માટે અગ્ય રહિરયા આજોન તારે તમ.
 બુદ્ધ

સગાં સગાંના ધનતનમાયા ઔચકા ને ઉપચાર,
 અનિજ વિદ્યાયા તે સહિતો જે ગુણ તરની રત્નાંતર. બુદ્ધ
 રત્નાંતરની આલિચ અમાઈ, મૂઠ અમે અજમાન
 ગુણ માગ્યે લખો બુદ્ધિજનું પામી રીપ્ત્યાં નહોં નાન

અર્થ ગણી આલિચ તરું ગુણ બુદ્ધિજન એ વાન, બુદ્ધ
 દર્શવતી! ધમધર્મ પિતાનું શરણ મારું થઈ શાન! બુદ્ધ
 જી. જી. જી. જી. ૧૦. (૧) જી. જી. ૩. ૫૬. ૧૩

[illegible]

પડોઈ ઓંકા! નિઃશ્વાસ! વિચારો, પડોઈ ઓંકા! નિઃશ્વાસ!
(કુલ)

કાલે વહેતું વહી જવાનો, તેજ મુજબનો મુજબ!

હૃદય નોંચાવો આંચ; આપણો કુખનો સુખનો પ્રિય!

(પડો પાંચે દેખાતું છે દોઈ કુલિયાની તલ)

તેજ વેળા વેળા; તુનો ભોંધો ન મુંડે તુનો!

જેઈ દાસ દીન દેખાતું નુકો યોનિતાર આંચ,

તંબુ હૃદય મુજ ફાટું, તોતી એ કુખોંચારી રી!

નિયત મુખિયર દેખાતું પડો વાર પથારી તલ!

તલ-મુખા દોઈ નીતલત દીન જવાર પડે શ્વાસ!

આંધ-તલો જુગ પંદી, ^{અંધારો} શ્વાસ ^{અંધારો} જુગ પંદી,

સાંપડા મિતલી અંધાર તલ, મુંડે તોતી પડાર.

અંતતલ એ ^{દોઈ} કુલિયાનો, હૃદય તલ એઈ ઓંકા,

પડો આંધાર મંદિર તેજ પડો અંધાર રંગ.

અંધ આંધાર તેજ રંગ તે એ આંધાર ફાટી

શ્વાસ નીતલત તેજ નીતલત; એ જુગ નીતલત ફાટી!

એ જુગ, આ નિઃશ્વાસ! શ્વાસ! એ જુગ નીતલત ફાટી!

(જોઈ રંગ એ રંગ દેવો તો એ તેજ શ્વાસ શ્વાસ)

૩૨

૨૮

૫૪૫૫૫લી ચિંતી રમેલે ઉત્તરી; ચિંતી તેના બેઠા,
 એતે હાથે (૨) તે અહાથે બાજે (૧) નિવાસ-શાખા મેલે. ૫૪૧૦.

ખજાએ નેરું મોગન સાલ્યા તેપર હર ચિંતીય;
 ૫૪૫૫૫લી ચિંતીય હર્મ એ, નહીં એમી તેલે દોમ. ૫૪૧૦.

૫૪૧૦૫૫૫લી હર્મ હરાવે ખજાએ મુઝી માયા,
 ૫૪૫૫૫લી એ હર્મ હરાવે હાથે મુઝલી તમા. ૫૪૧૦.

નેરું યોગે અહારવી. ખજાએ જિમી, હર્મ હરાવે,
 તેના મુઝી શોભે શોભે, નાપુ હાથે+શા તે ગાવે. ૫૪૧૦.

૫૪૫૫૫લી એ ચિંતીયે, એ મુઝીયે, તે એ ગાવે,
 માત્ર ન હાથે, હર્મ મુઝી તે, હર, મા! મુઝી અમાવે. ૫૪૧૦.

૫૪૧૦૫૫૫લી હર્મ રામજીએ, અમરુ ઉત્તરી અમે,
 વિરજા છું ૫૪૧૦ મુઝી મુઝી એવે ૫૪૧૦૫૫૫લી માલે. ૫૪૧૦.

(૧) ભ.ભ. ૩. પં. ૩૨. (૨) ભ.ભ. ૩. પં. ૨૮. (૩) ભ.ભ. ૩. પં. ૨૮.

٤٢

૫૫૫૫૫ ૦ ૨૦૬ ૨૫૬ ૨૬૬૧૧૧ ૫૬ ૨૬૬૬,
 ૨૫૬૬૬ ૨૬૬૬૬૬૬૬૬૬ ૫૫૬, ૫૬ ૬૬૬. ૫૬૬૦.
 ૬૬૬ ૨૬૬૬૬-૨૬૬૬, ૫૫૬૬ ૬૬૬ ૬૬૬૬૬ ૬૬૬,
 ૬૬૬ ૫૬૬૬૬૬ ૦૬૬, ૬૬૬, ૦૬૬ ૬૬૬ ૬૬૬ ૬૬૬. ૫૬૬૦.
 ૫૬૬-૬૬૬૬૬ ૬૬ ૦૬૬ ૬૬૬, ૬૬૬ ૫૬ ૬૬૬૬૬૬,
 ૬૬૬૬ ૬૬૬૬ ૬૬૬ ૬૬૬ ૬૬૬ ૬૬૬૬૬ ૬૬૬૬૬. ૫૬૬૦.

၆၈၂ အနက်က မူပိုင်ခြင်းကို မူပိုင်ခွင့် မရှိဘဲ
 မိမိတို့၏ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးရေး အတွက် အသုံးပြု
 ဆောင်ရွက်ရန် အသုံးပြုခွင့် ရှိသည်။
 အနက်က မူပိုင်ခြင်းကို မူပိုင်ခွင့် မရှိဘဲ
 အသုံးပြုခွင့် ရှိသည်။

અર્થે અભિધિ બની વજમાનની જમાન હરે ઉર હારે,
 મુકી ન જમા અભિધિ અભિધિ પુણું મહાધિધિ નાહી માંડ, (૧) ૫૩૫.
 એ અભિધિનો અર્થ ~~અને~~ ^{અને} મને નામ નો અર્થ હારે,
 હોંડો અરતો દીરદીર, એતો જરો પાપનો મારો.

૫૨. અનિચિન્તા અજાણની, યદ્યજ્ઞાત્મકી તિથિ, (૨)
 ૫૩. ૫૪. ૫૫, સિંધિત ધર્મ ને ઉચ્ચ યદ્યજ્ઞાત્મકી. ૫૬.
 ૫૭. ૫૮. ૫૯. ૬૦. ૬૧. ૬૨. ૬૩. ૬૪. ૬૫. ૬૬. ૬૭. ૬૮. ૬૯. ૭૦. ૭૧. ૭૨. ૭૩. ૭૪. ૭૫. ૭૬. ૭૭. ૭૮. ૭૯. ૮૦. ૮૧. ૮૨. ૮૩. ૮૪. ૮૫. ૮૬. ૮૭. ૮૮. ૮૯. ૯૦. ૯૧. ૯૨. ૯૩. ૯૪. ૯૫. ૯૬. ૯૭. ૯૮. ૯૯. ૧૦૦.

૨૫૨
 ૨૫૩
 ૨૫૪
 ૨૫૫
 ૨૫૬
 ૨૫૭
 ૨૫૮
 ૨૫૯
 ૨૬૦

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय, नमो भगवते वासुदेवाय,
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय, नमो भगवते वासुदेवाय! ॥ ५३० ॥

અજ્ઞાતા! હું ઉદયાચલ પર પ્રવેશું. મુઠ રાત્રિ-સમયે,

૨૩ મુજ સંભ્યા તું મધ્યમપ્રાણી મુકાં રંગેણી ગાઈશો જે. ^(૧)
અજ્ઞા. ૨૦

અજ્ઞાતા! ખડકાં નિષ્કલિપ્તમાં હું મુઠ અસ્તાચલ રહેલો થઈ,
લેખક પૂણીપૂર્ણિ તરીકે મુંડે નોઈ મુજ પાસે જ અસ્તા થઈ!

અસ્તા થતી થતી થડાં ટેવવા મુજને હું જ નિમિત્ત થયો! ^(૨)
અજ્ઞા. ૨૦

પણ સંસાર અસાર નણી શિવ વાગેલો નથી! હું મૂક ઉભો!

અસ્તાચલ હું રેષ્ટિ તરીકે રીકું, નોઈ રીકું તું હજી ત્યાં જ ઉભી! ^(૩)
અજ્ઞા. ૨૦

શિલિન તરે ઉડું ઉભો નોઈ રીકું મુઠ ઉમરલો થઈ થતી ગતિ,

પણ તે મેં નોતી ^(૪) મુંડે નનની ધરણી, નેને હૃદય જેવલો હસી; ^(૫)
અજ્ઞા. ૨૦

તેજું હૃદયલો અજ્ઞાતાચલ રાત્રિ, મુકે મુકે, પડી રહી! ^(૬)
અજ્ઞા. ૨૦

(૧) ભા. ભા. ૧. પાં. ૧. (૨) સુભાષીત મુજને મોઢું થશે તે નોઈ લાગણી મળે.

(૩) ભાગ્યવતીનો એક નોઈ લોઈએ અતે સત્યપરે અજ્ઞાતાચલ ગણે, અને તેની

ફેલણી અજ્ઞાતા થઈ તેવામાં આ લેખકે 'લેખકો પાસે' જે સંપર્ક જાણે

ફિલ્મ આપું અને તેટલી નેલા અને એકી કુમળ રાત્રિ થઈ ગઈ તેવી

થઈ ગઈ અને તેજું આચલ અસ્તા થિલન હાં બાગેલું મળે પાસેના

ચંદની ચોરસાથે રે ચાલી ગઈ નેત્ર-નેત્રમાં (કુલ).
 પ્રમ-પ્રમોદિની નમોતથા ઉત્તમ પૂર્વના ગુણ સંરક્ષા,
 અમ સરખાની દિશિતે થાતો ચંદનીનો સ્વપ્નાર. ૨૦૬૦.
 રાત્રિરમ્યાં અમ આકુષ્માયુગે શાન્ત શીતલ એકાંત,
 એકાંતે દ્યુતિ વસન્તવર્ણી ચંદની ચંદ્રચંદ્રી તાલ! ૨૦૬૦.
 મુગ વાગ્યાં, ચોરસા! મુંતે મંદુર રોડું માર,
 મુંતે પ્રવાસિની રહી આપાશે, પામ્યું ત્યાં મન ગુણ-મોગ!
 પ્રમ પ્રમોદિણી તું ચોરસા ચર્ચ, ચર્ચ મું સુધાતર તાલ! ૨૦૬૦.
 સુધા પાઈ છે અમ્મ જાણે ! આજાન તારેજ તામ!
 શાન્ત સુત્રામ નમોતથા સ્વચ્છનને દેતી દેતી તાલ! ૨૦૬૦.
 મરુદ્ધિતિજના તિમિરુનિધિમાં સરો જોવા સ્વપ્નમાલ! ૨૦૬૦.

નહીં પૂજાતો યાગ! હૃદયને નહીં પૂજાતો યાગ! (ક્રીડા)

મલિ કૃતિ હો ત-પાત્રી! વાણી સંભારો ઉચ્ચાર, -

મયનીં નયનીં ને મરનીં મરનીં તું એનું દેની નાઈ શાન! (૧)

જનમ કુરુપે કે આચોં મિં હો જમીં પ્રભુનો વાર! હૃદય

જમીં વધીં મરુ ત-પાત્રી મલિ કૃતિમાં વાણીં મિં માવ્યાતું વાર!

કૃષ્ણ ત-પાત્રી એનું દર્શનો ભાષે તરો મલવાર! હૃદય

એ ભાષનોં મર ઉચ્ચારૂં મિં હો! તું તે વધીં વર્ધણ હારં!

હૃદય.

૬૧. (૧) મહિત રૂપિયા બેળા ભાગેલા બેળા તે પૂરું થઈ જાય છે, (ક્રમ.)

(૨) મહિત રૂપિયા બેળા ભાગેલા તે ભાગેલા દાખલ થાય છે! મહિત

(૩) મહિત રૂપિયા, મહિત રૂપિયા, મહિત રૂપિયા, મહિત રૂપિયા, મહિત રૂપિયા,

તે મહિત મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, મહિત

રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા!

તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા!

તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા!

તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા!

તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા, તે મહિત રૂપિયા!

(૧)(૨). (૩)(૪). (૫)(૬). (૭)(૮). (૯)(૧૦). (૧૧)(૧૨). (૧૩)(૧૪). (૧૫)(૧૬). (૧૭)(૧૮). (૧૯)(૨૦).

૯૧) ઇચ્છે ભાગે સુખ, જગતની ઇચ્છે ભાગે સુખ,
 સુખ પાવેલ દેવે પૂરવેલ, પણ નેવે ભાગે સુખ. જગતની.
 નાસે દેવ દુઃખ, જગતસઉ નાસે દેવ દુઃખ,
 દેવ દુઃખને નાસે સઉ, પણ દુઃખ પુત્રે નહીં પુઠ. જગતની.
 સુખ દુઃખનજી જગત ફેરવેલી મિત્રી દીધી તે પાંખ,
 દુઃખની જાણ, સુખને જાણ, અને એ સુખ જે નિંખ. જગતની.
 એ સુખાઈની ઉદાર મુદ્દના પુણ સુખાઈ જે ગાઈ,
 એ ગાનનાં જે ગાન દેવે લખવામાં લખેલ એ પાંખાઈ જગતની.
 માઈ પુત્ર પુત્ર મેલાઈ પુત્ર દુરિતા પુત્ર જન?
 એ સઉજી તર્ક-અ તરી-તરી પાંખો લખેલજી જે દેવ! જગતની.
 એત તાન એ, એત અર્થ એ, એજ કમ, એ મોખ,
 એ પુત્રિ-કાર્ય ને પુત્રિ-કાર્ય જે પાનતે દર્શવરાં જ. જગતની.
 પાણ ન રહી? તે પુત્રિ પાણ ન? અવર-પા? પા નવ?
 અજ-૨ રહતી પુત્રી અગતી દેવે અને જે / મન! જગતની.

અમલગુણ ગુણી પામીંડું નતે કયુલે પાર,
 સિંહસને તે ~~મહામહા~~ મહાતી સમી પામી મહા ઉદાર! ^{મહા}
 એમ નરુ પદમેલાર ગુણ મહામહીને ન અસર,
 મહાપદામકૃતે હૃદયે નરુ દીપ્તે અત્યંતે સરસ: અમલે.
 હું હું ને તે સઉની અંતેન વરમઅંતેનિ દિવ્યમાત્રે,
 મુગ હૃદયેન તે કલિ ભિન્નિત દેવ ગુણની પંડિત, અમલે.
 અધિપતિ-સાધુ દેવે કલિ ભિન્નિત અંતેન ભિન્ન,
 કલિ ભિન્નતે હું વર્ણિતે તરી પામીંડું ત્રિપુટી ભિન્ન. અમલે.
 સિંહ સિંહ ઉદયેન ભાવ, હૃદય દેવ અધિપતિ, ^(૧)
 માત્ર નરુ પુટાને દીપ્તે કરતે પુત્રી નાન. અમલે.
 એ પુટાની, એ કલિ ભિન્નતી, ત્રિપુટી પા બંધાર,
 તે ત્રિપુટી અંતે ભિન્નતે સિંહસને રહી ગાઈ! અમલે.
 સિંહસને અંતેન હૃદયની અંતે એ વાત મારે,
 સિંહ મોંદા હું સવન તરી નરુ હૃદયેન ભાસે! અમલે.
 ગુણ ગુણની પુત્ર તપોમય સંચિત પોંદે ભંડાર,
 સિંહસને અંતેન મુગ પારે તેને ઉદાર! અમલે.

(૧) ભ.ભ.૩.૫૬૬૪. (૧) મંત્ર મહામહાત્મા સમવસિ કૃદવાદિ નામસી.
 આમાત્રે કૃદવાદિ નામસી.

શોડ શો ડુંડું? યુઓ! શોડ શો ડુંડું?
 શોડ શો ડુંડું? યુઓ! શોડ શો ડુંડું! શોડ.
 જે એક જ ગર્ભ તે એક શોડમાં હોયું!
 શોડ-શોડ-પાન તરી ગાઈ ત્યાં રહેલું! શોડ.
 શોડ-પાન તરું એ ત્યાં જ જાન ઉઠે પાનું,
 જેઈ જિવાપ ધર્મ માણ-નિમિર ત્યાં વિરામું. શોડ.
 નિમિર નર એ ધર્મ ન માંજ રોડું મુલા,
 ત્યાં જેન ઉછેરનારી મળિની મારી કુલા! શોડ.
 જિવાપ બોલે પામી એ! જીને જે દહેલું!
 અશોડ શોડના જિવાપ જીવનામાં નહીં. શોડ.
 શોડના જિવાપ રૂપ જીવનાને નહીં. શોડ.
 જીવિએ બોલે જિવિયાતે ધર્મને અનુલું. શોડ.
 કુલ જે ગામનું જેઈ સુખઈ વિરત દહેલું!
 મોડા જેન જેઈ, કુલનાં મુલા જે રહેલું! શોડ.
 સુખ કુલ ઉત્તમ મુલા જિવલેપ જીવું,
 જીવું ને ~~અનુ~~ અનુ જીવું, જીવિને બોલે રૂપ શોડું! શોડ.
 જીવન એ જ વિકૃતિ, ત્યાં જ પ્રકૃતિમાં જે પોરન! (૩)
 વિકૃત હોયે પ્રકૃત જીવનમાં તો ની ની. શોડ.
 (૧) શોડ કુલનો જિવાપ ની. (૨) અનુમાં કુલમાં જે જિવાપ ની. (૩) મરણ પ્રકૃતિ:
 શીરિણાં. વિકૃતિની વિનમુચ્ચતે જીવે. ॥ કાલિદાસ રચ્યું.

જ્યેષ્ઠાશ્રીનાં ભાગ દર્શન પાડીં વડી દત્તી માયા,
 દર્શીં સંસારી, દર્શીં સંસારી, દર્શીં જેમ વાદન-ભાગ્ય. જો. ૧.
 જાણનાં જુન ભેટું, જુન ભેટું મારું, એવું સંસારી;
 + ગદા પછી ને સઉ, તરીં રૂઢિ ભેટી, ભેટું સંસારી. જો. ૨.
 કોઈતે ઉપસારી તરીં આં અસંતોષ ભેટી; .
 તરીં જ્યેષ્ઠ-ભેટી-ભેટી-ભેટી ને જુન, આં રૂઢિ દર્શી.
 રૂઢિ ભેટીનાં રૂઢિ જ્યેષ્ઠ ભેટી જુન, રૂઢિ જુન ઉપસારી.
 રૂઢિ-રૂઢિનાં રૂઢિ દત્તી અધિષ્ઠિત આં જુ. પાદ. ૨.
 જુન અધિષ્ઠિત-જ્યેષ્ઠ સંસારી દૂર તરીં ને સઉ; જો. ૩.
 ભાગ પછી સંસારી જુન દર્શીં રૂઢિ અધિષ્ઠિત-રૂઢિનાં.
 અધિષ્ઠિત-રૂઢિનાં રૂઢિ પાદીં આં રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ.
 રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ, રૂઢિ રૂઢિ, રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ.
 રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ, રૂઢિ રૂઢિ, રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ.

(૧) . રૂઢિ રૂઢિ = રૂઢિનાં રૂઢિ.

જો. ૪.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

એ ભક્ત-સાધિનિ નર વિભૂતિ નાનાં બાળનાં ઉભા,
 જિં "નાન! દશે ભય ભાગ, ભય-પ્રભાવ મધ્ય ભૂતા!" ૫.

॥ भुजौ ॥ हा ते दिव्य मंजरी,

"oz an' iz got n'v otchit,

$\alpha \approx 0.6 \hat{n} \hat{n}^T$ $312/11-312, 512,$

"ကျွန်တို့ ဘုရားကို နှစ်သက်ကြပါစို့၊"

"*hñ amezizizh mwa, nñ amezizh mwa, nñ amezizh mwa.*"

॥ श्री गुरु पदार्थ अर्पणं, नमो गुरु पदार्थ अर्पणं ॥

• 3rd and 4th day of the

મહા. નરહરિ ઓ ૨૧૬ અ; ૧

मन्त्रं नृनरकं न सत्त्वम् ॥

ਦਯੋ, ਦਨੀ, ਦਨੀ, ਦਨੀ

અંદાજ ૫૦૦, સ્તંભ ૩, ૪

മുൻകൈ നിശ്ചയിക്കുക

$\frac{1}{2}$ бѣла, $\frac{1}{2}$ ала, галичъ, и въ нѣмъ;

[illegible]

३६ ७१३ "२५५" - "११" ७७७

$\frac{1}{2} \pi - \frac{1}{2} \pi = 0$

मै भव के दुःख का हारे

[illegible]

$\frac{1}{2} \sqrt{45} = \frac{1}{2} \sqrt{9 \cdot 5} = \frac{3}{2} \sqrt{5}$

[illegible]

• कि ३३ परावर संत

ਅੰਤਰਿ ਤੇ ੫੭-ਵਿਕਾਸੀ ਸਮੇਤ

~~अभिहितं~~

~~अथ महिषासुरा उवाच~~

~~original - original~~

८५ मसिङ्ग-हावा ल्युरे

2017-18-2018-19

नाम

170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130 1131 1132 1133 1134 1135 1136 1137 1138 1139 1140 1141 1142 1143 1144 1145 1146 1147 1148 1149 1150 1151 1152 1153 1

ଅନ୍ୟ ଅନୁପ୍ରାସ ଓ ଚିହ୍ନ ୫୨୧୫

ਮਈ ੧੯੨੯ ਏਡਿਲਬਰੋ-ਰਾਮਕੁ ਏਡਿਯੁਰਾ ਤਿਥੀ ੫੨੫੨ (੨੫੫੨)

$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i = \bar{x}$

[illegible]

५/३१ २०३१ ~~अन्तर्गत~~ अन्तर माला ई २०३१ १४८९ १४८९ १४८९

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

21. - 24. 04. 1941

maghahi ēbañi

१००० १००० १००० १००० १०००
 १००० १००० १००० १००० १०००

457 1897 4180 1897

~~and son~~

How much else is there?

10/12/2021 10:41

[illegible]

ମୈତ୍ର: ଏହି ଶିକ୍ଷାପତ୍ର ୧୯୮୧, ୧୯୮୨, ୧୯୮୩

நீதி மீது உரிமை உரிமை உரிமை உரிமை

[illegible]

... 22/11/19 ...

[illegible]

2010-4242

without losing any part of his life, 3rd of March came to
Savannah. He stayed 2 weeks. He was 31 and
aimed to marry a woman named 2 Phamishabv. Elth-
assisted standing. The name of his son 2 Phamishabv.
23 of his name ^{of his name} to enlighten her mind. e.g. 243.
He was 24, and ^{of his name} 243. He was 24.
He was 24, and ^{of his name} 243. He was 24.
He was 24, and ^{of his name} 243. He was 24.

[illegible][illegible]

सर्विज्ञानस्य सारमिश्रणं सारं सारं सारं

आया ये कवे का लिता मिले वृत्तान्त व
 अथा मोरानं मुक्तिवदन् दक्षिणाक्षरान् (मम उदाहरणम्)
 १८५०-१८५१

[illegible]

4x neg own
sent question
to Bureau ;
now I say just
my own name
in the question

22244 40143 m.
U2-8-4-111

[illegible]

- I give A. 1st mother! show your bones & clothes to John Ben"
 Give A 2nd mother! These rich clothes from your generosity can only suit
 when my people improve in money!"
 Give A 3rd Father! You know why have you kept Jayson so ignorant?
 Give B 4th his food without respect at any time
 Give C 5th the good clothes outside, but, especially in place: why?
 Give D 6th mother, you do not trust my children - I may succumb
 any moment: I have read of an ~~other~~ disease?
 E 7th shall I weep, & Father? - the first hysteria.
 E 8th "My, Elanah, do you conceal your affection so well as if you
 were all royal - when your people come?"
 Give D 9th mother! Father! my m-m-c-l-are well! But Father are worse
 & from my mother - I cannot bear her so saying -
 Give D 10th mother! Father was Apianah: Take heart - you are Jewish
 & look at Father! How he lingers at all? (Every day)
 F 11th for love! Father called me "Ben" today! - He too devoted
 (see 882) to the acquisition of an hour! - Well I shall see to him
 Give D 12th Father! Elanah! I know my 14th! Is it all true? -
 Give D 13th mother! Big clothes for Father, not for me - wait until I grow
 fat.
 Give D 14th mother! Your hair is not less than magnificent! For the
 her last Babylon & his for Arden! See how he bears.
 Give F 15th Father! Won't you give my Palla for my f-f-c-c-f-f -
 Give D 16th mother! The Palla to be sent to my mother on my 17th: no reply.
 Give D 17th I tell my mother-in-law that he had better remain a bachelor
 H 18 I shall not take a kiss for the 18th - unless father consents to
 and it - not give it.
 Give I 19 "I am not to my 25th" but not where it is against God's Law
 J. 20 of David's 100th 100th "or."
 Give D 21 Ex. mother! He who sheds ill of our husbands ought to
 have his head cut off by us
 Give D 22 Father! I do they m-m-c-l-are only when her words are against
 her wishes.
 J. A 23 Elanah! You have not even used these clothes so long! - No, mother
 I am not yet cured
 D 24 Phasi! You I put you under oath not to reveal this to mother - even
 under duress

^{July} H 38 my idea of turning her into Alston & Angles her care - as she
y III B 39 Refund ^{to the injury of other people it - turned out - little from me}
^{the} ^{of her} ^{careless} "an B. Ho." - Low,
But are they good? - The Sea - Good - Good.

IV Ed. 53 his long "struggle against death"

- E 54 Letter on the occasion of...
- K 55 " from ...
- K 56 " " ...
- from F 57 " me. on 4th. 1901.
- EJ 58 Papers by ...
- from H 59 Letter from ...
- K 60 " " " "
- K 61 " " " "
- K 62 " " " "
- from K 63 " " " "
- K 64 " " " "
- EJ 65 " Letter from me on ... 10-3-1901.

- B 66 my drama on ...
- from F 67 in ...
- H 68 ...
- from I 69 ...
- from I 70 ...
- L 71 ...
- L 72 ...
- from J 73 ...
- J 74 ...
- J 75 ...
- EJ 76 ...
- L 77 ...
- what he desires ...
- J 78 ...
- L 78: where art thou - now - after death?
- as in the 54th - ...
- L 79 ...
- I 80 ...

Y.T. 81. Quitting - 1877 at 27 m. 27. 11
 82 - "Quitting in "my dear" book" - 13. 23. 11
 83. " (2) To keep a book. but with exception when
 their command is contrary to God's
 83. Father - I don't mother in - last except
 when she wants I but says she does not
 want it.

B. 84. What should I have written? Self - I cannot read books,
 & 85. How much I am afraid of being unclean?

86. (1) 1877 at 27 m. 27. 11
 87. To me - 1877 at 27 m. 27. 11

88. Father called me "27" today - 11. 11
 89. "Mother" that was all sisters, you & Blanche "leave me carrying
 to find me too - I don't want "Mother" - I don't want, who keeps my mother
 I don't want to be a mother.

Don't & 27	B. 27	C. 27	D. 27	E. 27	F. 27	G. 27
1. 2. 3. 23	1. 2. 3. 23	1. 2. 3. 23	1. 2. 3. 23	1. 2. 3. 23	1. 2. 3. 23	1. 2. 3. 23
47(2)	47(2)	47(2)	47(2)	47(2)	47(2)	47(2)
3. 30. 32. 39	3. 30. 32. 39	3. 30. 32. 39	3. 30. 32. 39	3. 30. 32. 39	3. 30. 32. 39	3. 30. 32. 39
4. 45. 66. 76	4. 45. 66. 76	4. 45. 66. 76	4. 45. 66. 76	4. 45. 66. 76	4. 45. 66. 76	4. 45. 66. 76
5. 55. 76	5. 55. 76	5. 55. 76	5. 55. 76	5. 55. 76	5. 55. 76	5. 55. 76
6. 60. 89	6. 60. 89	6. 60. 89	6. 60. 89	6. 60. 89	6. 60. 89	6. 60. 89
7. 70. 11. 12	7. 70. 11. 12	7. 70. 11. 12	7. 70. 11. 12	7. 70. 11. 12	7. 70. 11. 12	7. 70. 11. 12
8. 80. 13. 14. 16. 24	8. 80. 13. 14. 16. 24	8. 80. 13. 14. 16. 24	8. 80. 13. 14. 16. 24	8. 80. 13. 14. 16. 24	8. 80. 13. 14. 16. 24	8. 80. 13. 14. 16. 24
9. 90. 26. 47(2). 76	9. 90. 26. 47(2). 76	9. 90. 26. 47(2). 76	9. 90. 26. 47(2). 76	9. 90. 26. 47(2). 76	9. 90. 26. 47(2). 76	9. 90. 26. 47(2). 76
10. 100. 85. 76	10. 100. 85. 76	10. 100. 85. 76	10. 100. 85. 76	10. 100. 85. 76	10. 100. 85. 76	10. 100. 85. 76
11. 110. 45. 55	11. 110. 45. 55	11. 110. 45. 55	11. 110. 45. 55	11. 110. 45. 55	11. 110. 45. 55	11. 110. 45. 55
12. 120. 56. 60. 61	12. 120. 56. 60. 61	12. 120. 56. 60. 61	12. 120. 56. 60. 61	12. 120. 56. 60. 61	12. 120. 56. 60. 61	12. 120. 56. 60. 61
13. 130. 62. 69	13. 130. 62. 69	13. 130. 62. 69	13. 130. 62. 69	13. 130. 62. 69	13. 130. 62. 69	13. 130. 62. 69
14. 140. 64. 6	14. 140. 64. 6	14. 140. 64. 6	14. 140. 64. 6	14. 140. 64. 6	14. 140. 64. 6	14. 140. 64. 6
15. 150. 71. 72. 77	15. 150. 71. 72. 77	15. 150. 71. 72. 77	15. 150. 71. 72. 77	15. 150. 71. 72. 77	15. 150. 71. 72. 77	15. 150. 71. 72. 77
16. 160. 78. 79. 88	16. 160. 78. 79. 88	16. 160. 78. 79. 88	16. 160. 78. 79. 88	16. 160. 78. 79. 88	16. 160. 78. 79. 88	16. 160. 78. 79. 88

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

7. Done
 9. 4113. 5144
 15744 2142
 161 57
 21 113/113
 22 34144 111 83
 26 114 114 114
 35
 36 911 114
 42 114 114 114
 43 114 114 114
 44 114 114 114
 45 114 114 114
 51 114 114 114
 52 114 114 114
 57 114 114 114
 63 114 114 114
 67 114 114 114
 83 114 114 114
 86 114 114 114

A	B	C
111	111	111
211	211	211
13	13	13
23 11	23 11	23 11
47 (2)	47 (2)	47 (2)
J. 111	J. 111	J. 111
20 111 111	20 111 111	20 111 111
23 111 111	23 111 111	23 111 111
24 111 111	24 111 111	24 111 111
25 111 111	25 111 111	25 111 111
26 111 111	26 111 111	26 111 111
27 111 111	27 111 111	27 111 111
28 111 111	28 111 111	28 111 111
29 111 111	29 111 111	29 111 111
30 111 111	30 111 111	30 111 111
31 111 111	31 111 111	31 111 111
32 111 111	32 111 111	32 111 111
33 111 111	33 111 111	33 111 111
34 111 111	34 111 111	34 111 111
35 111 111	35 111 111	35 111 111
36 111 111	36 111 111	36 111 111
37 111 111	37 111 111	37 111 111
38 111 111	38 111 111	38 111 111
39 111 111	39 111 111	39 111 111
40 111 111	40 111 111	40 111 111
41 111 111	41 111 111	41 111 111
42 111 111	42 111 111	42 111 111
43 111 111	43 111 111	43 111 111
44 111 111	44 111 111	44 111 111
45 111 111	45 111 111	45 111 111
46 111 111	46 111 111	46 111 111
47 111 111	47 111 111	47 111 111
48 111 111	48 111 111	48 111 111
49 111 111	49 111 111	49 111 111
50 111 111	50 111 111	50 111 111
51 111 111	51 111 111	51 111 111
52 111 111	52 111 111	52 111 111
53 111 111	53 111 111	53 111 111
54 111 111	54 111 111	54 111 111
55 111 111	55 111 111	55 111 111
56 111 111	56 111 111	56 111 111
57 111 111	57 111 111	57 111 111
58 111 111	58 111 111	58 111 111
59 111 111	59 111 111	59 111 111
60 111 111	60 111 111	60 111 111
61 111 111	61 111 111	61 111 111
62 111 111	62 111 111	62 111 111
63 111 111	63 111 111	63 111 111
64 111 111	64 111 111	64 111 111
65 111 111	65 111 111	65 111 111
66 111 111	66 111 111	66 111 111
67 111 111	67 111 111	67 111 111
68 111 111	68 111 111	68 111 111
69 111 111	69 111 111	69 111 111
70 111 111	70 111 111	70 111 111
71 111 111	71 111 111	71 111 111
72 111 111	72 111 111	72 111 111
73 111 111	73 111 111	73 111 111
74 111 111	74 111 111	74 111 111
75 111 111	75 111 111	75 111 111
76 111 111	76 111 111	76 111 111
77 111 111	77 111 111	77 111 111
78 111 111	78 111 111	78 111 111
79 111 111	79 111 111	79 111 111
80 111 111	80 111 111	80 111 111
81 111 111	81 111 111	81 111 111
82 111 111	82 111 111	82 111 111
83 111 111	83 111 111	83 111 111
84 111 111	84 111 111	84 111 111
85 111 111	85 111 111	85 111 111
86 111 111	86 111 111	86 111 111
87 111 111	87 111 111	87 111 111
88 111 111	88 111 111	88 111 111
89 111 111	89 111 111	89 111 111
90 111 111	90 111 111	90 111 111
91 111 111	91 111 111	91 111 111
92 111 111	92 111 111	92 111 111
93 111 111	93 111 111	93 111 111
94 111 111	94 111 111	94 111 111
95 111 111	95 111 111	95 111 111
96 111 111	96 111 111	96 111 111
97 111 111	97 111 111	97 111 111
98 111 111	98 111 111	98 111 111
99 111 111	99 111 111	99 111 111
100 111 111	100 111 111	100 111 111

சென்னை 10.10.1954

3. श्री गणेशाय नमः

[illegible]

ਪਸੀ ਪਰੰਤੂ ਏਨਾ ਸੁੰ ਬਿਲੇ ਦੁਹਿਮਾਨੀ ਤਿਥੈ

[illegible]

ଅନ୍ତରାଳ ଓ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା

~~3600 3000 2000 1000 0~~ 3000 2000 1000 0

586. ၁၄၆ ဒုတိယ ဝ တွင် အောက်ပါ စာများကို ရေးပါ။

အောက်ပါ စာများကို ရေးပါ။

~~Eugene Smith 2nd~~ - 1881 -

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

2121 6/10/1987 1/10/1987 1/10/1987 1/10/1987 1/10/1987 1/10/1987 1/10/1987 1/10/1987 1/10/1987 1/10/1987

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

... 9 grains

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

দেও ডি. আর. সিংহ! দেও ডি. আর. সিংহ!
দেও ডি. আর. সিংহ! দেও ডি. আর. সিংহ!

જોડા સગલું આપણે જીવે તો હવે કુટુંબ
સમસ્ત થઈ જાય છે એવી બધી જોઈ શકાય તેવી કિસ્સાઓ!

ਜੀ ਪਾਓ ਅੰਗੇ! ਸੁਆਮੀ ਦੇਵੇਂ! ਜੇ ਹੋਵੇ ਜੇਹਾ ਕਿ: ਸੁਆਮੀ! ਸੁਆਮੀ!

[illegible]

செய்து பிடிநீர் மூலம் காய், மூன்று வகையிலும்! காய் !
மூன்று வகையிலும்! காய் !

60% வாங்கி 40% வாங்கி 80% வாங்கி 20% வாங்கி 100% வாங்கி

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

80115 7 1 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039

715 11112 11112 10120 10120 10120 10120
 10120 10120 10120 10120 10120 10120

[illegible]

[illegible]

Modified, Bombay
B.R. & C. Railway
March 1902

Dear Sir,

I have lived in a prison
where the knowledge of conversation is rather
& superficial; but having at the conviction
that the study of that system
gradual

[illegible]

૧૦
 ૧૧
 ૧૨
 ૧૩
 ૧૪
 ૧૫
 ૧૬
 ૧૭
 ૧૮
 ૧૯
 ૨૦
 ૨૧
 ૨૨
 ૨૩
 ૨૪
 ૨૫
 ૨૬
 ૨૭
 ૨૮
 ૨૯
 ૩૦
 ૩૧
 ૩૨
 ૩૩
 ૩૪
 ૩૫
 ૩૬
 ૩૭
 ૩૮
 ૩૯
 ૪૦
 ૪૧
 ૪૨
 ૪૩
 ૪૪
 ૪૫
 ૪૬
 ૪૭
 ૪૮
 ૪૯
 ૫૦
 ૫૧
 ૫૨
 ૫૩
 ૫૪
 ૫૫
 ૫૬
 ૫૭
 ૫૮
 ૫૯
 ૬૦
 ૬૧
 ૬૨
 ૬૩
 ૬૪
 ૬૫
 ૬૬
 ૬૭
 ૬૮
 ૬૯
 ૭૦
 ૭૧
 ૭૨
 ૭૩
 ૭૪
 ૭૫
 ૭૬
 ૭૭
 ૭૮
 ૭૯
 ૮૦
 ૮૧
 ૮૨
 ૮૩
 ૮૪
 ૮૫
 ૮૬
 ૮૭
 ૮૮
 ૮૯
 ૯૦
 ૯૧
 ૯૨
 ૯૩
 ૯૪
 ૯૫
 ૯૬
 ૯૭
 ૯૮
 ૯૯
 ૧૦૦

૧૦
 ૧૧
 ૧૨
 ૧૩
 ૧૪
 ૧૫
 ૧૬
 ૧૭
 ૧૮
 ૧૯
 ૨૦
 ૨૧
 ૨૨
 ૨૩
 ૨૪
 ૨૫
 ૨૬
 ૨૭
 ૨૮
 ૨૯
 ૩૦
 ૩૧
 ૩૨
 ૩૩
 ૩૪
 ૩૫
 ૩૬
 ૩૭
 ૩૮
 ૩૯
 ૪૦
 ૪૧
 ૪૨
 ૪૩
 ૪૪
 ૪૫
 ૪૬
 ૪૭
 ૪૮
 ૪૯
 ૫૦
 ૫૧
 ૫૨
 ૫૩
 ૫૪
 ૫૫
 ૫૬
 ૫૭
 ૫૮
 ૫૯
 ૬૦
 ૬૧
 ૬૨
 ૬૩
 ૬૪
 ૬૫
 ૬૬
 ૬૭
 ૬૮
 ૬૯
 ૭૦
 ૭૧
 ૭૨
 ૭૩
 ૭૪
 ૭૫
 ૭૬
 ૭૭
 ૭૮
 ૭૯
 ૮૦
 ૮૧
 ૮૨
 ૮૩
 ૮૪
 ૮૫
 ૮૬
 ૮૭
 ૮૮
 ૮૯
 ૯૦
 ૯૧
 ૯૨
 ૯૩
 ૯૪
 ૯૫
 ૯૬
 ૯૭
 ૯૮
 ૯૯
 ૧૦૦

૧૦
 ૧૧
 ૧૨
 ૧૩
 ૧૪
 ૧૫
 ૧૬
 ૧૭
 ૧૮
 ૧૯
 ૨૦
 ૨૧
 ૨૨
 ૨૩
 ૨૪
 ૨૫
 ૨૬
 ૨૭
 ૨૮
 ૨૯
 ૩૦
 ૩૧
 ૩૨
 ૩૩
 ૩૪
 ૩૫
 ૩૬
 ૩૭
 ૩૮
 ૩૯
 ૪૦
 ૪૧
 ૪૨
 ૪૩
 ૪૪
 ૪૫
 ૪૬
 ૪૭
 ૪૮
 ૪૯
 ૫૦
 ૫૧
 ૫૨
 ૫૩
 ૫૪
 ૫૫
 ૫૬
 ૫૭
 ૫૮
 ૫૯
 ૬૦
 ૬૧
 ૬૨
 ૬૩
 ૬૪
 ૬૫
 ૬૬
 ૬૭
 ૬૮
 ૬૯
 ૭૦
 ૭૧
 ૭૨
 ૭૩
 ૭૪
 ૭૫
 ૭૬
 ૭૭
 ૭૮
 ૭૯
 ૮૦
 ૮૧
 ૮૨
 ૮૩
 ૮૪
 ૮૫
 ૮૬
 ૮૭
 ૮૮
 ૮૯
 ૯૦
 ૯૧
 ૯૨
 ૯૩
 ૯૪
 ૯૫
 ૯૬
 ૯૭
 ૯૮
 ૯૯
 ૧૦૦

